

6 Другий гастрономічний фестиваль «Слобожанські смаки» ствердив багатство місцевої кулінарії та широкі можливості для розширення кола гостей краю

9 Указ Президента України «Про звільнення в запас військовослужбовців строкової служби, строки проведення чергових призовів та чергові призови громадян України на строкову військову службу у 2020 році»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 18 СІЧНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№10 (6624)

ЦИТАТА ДНЯ

ВЛАДИСЛАВ КРИКЛІЙ:

«Цей рік має стати роком рекордного відновлення й будівництва доріг, мостів та інших об'єктів інфраструктури».

Міністр інфраструктури про залучення додаткового фінансування, що цього року дасть змогу відновити 5000 км доріг

Просочування інформації неприпустиме

КОНТРАХОДИ. За два тижні встановити причетних до запису розмов під час зустрічі Прем'єр-міністра Олексія Гончарука, міністрів і представників Національного банку — таку вимогу поставив перед правоохоронцями Президент Володимир Зеленський. У межах кримінального провадження має бути чітко встановлено осіб, присутніх на переговорах, і з'ясовано обставини, за яких вони відбувалися. «У засобах масової інформації було багато фейків щодо присутності тих чи інших посадових осіб. Фотографія, яка є у ЗМІ, — з'ясувати, чи справді всі ці люди були учасниками, чи ні», — цитує Офіс Президента слова Володимира Зеленського під час наради з керівниками СБУ, Офісу Генерального прокурора, МВС, НАБУ, ДБР і УДО.

Володимир Зеленський вимагає впродовж двох тижнів працювати необхідні заходи для запобігання таким інцидентам у майбутньому й технічно забезпечити захист інформації. Несанкціоноване прослуховування та фіксування розмов неприпустиме у приміщеннях органів державної влади всіх рівнів, адже це питання національної безпеки.

ЦИФРА ДНЯ

176,69 долара
за тисячу кубометрів коштував у середньому імпортований природний газ у грудні 2019 року. Це на 0,4% менше, ніж у листопаді

Преса під пресом постреформних проблем

Фото Володимира ЗІЛКІ

АНАЛІЗ. Як виживають вітчизняні друковані ЗМІ після роздержавлення

Карпатська поезія побуту

НАРОДНІ РЕМЕСЛА. У грудні 2019 року до репрезентативного списку ЮНЕСКО нематеріальної культурної спадщини додалися шедеври з України — мальована кераміка з містечка Косів

Алла БОЙКО,
професор Київського
національного університету
імені Тараса Шевченка,
для «Урядового кур'єра»

Тепер косівські керамічні вироби отримали визнання на сві-

товому рівні, їх вважають художнім надбанням людства. Цю технологію ще з XIX століття опанували жителі не тільки міста, а й близьких сіл Пістинь, Вербівці, Космач, Рудник, Старий Косів та інших. Це край, населений майстрами світового рівня.

Для мене знайомство з косівською керамікою почалося в Національному музеї народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського в Коломиї. Серед безцінних експонатів народної творчості, чудово прикрашених і розписаних, ке-

рамічні вироби з Косова займають почесне місце. Вишукане поєднання жовто-зелено-коричневих кольорів на молочно-білому тлі, пластичність ліній, тонке переосмислення й відтворення природи і людського буття — все це вражає з першого погляду.

Чому саме такі кольори основні в косівській кераміці? Відповідь на це запитання проста й водночас філософська, глибоко поетична, що відображає світогляд і естетичне підґрунтя поглядів жителів краю.

5

4 820103 080053

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 20 січня 2020 року

USD 2425.27

за 100 доларів США

EUR 2693.63

за 100 євро

RUB 3.948

за 10 рублів

/ AU 37807.05

AG 439.39

за 10 трійських унцій

PT 24825.31

PD 57762.17

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

200 тисяч гривень — не компенсація, а підтримка від держави

АКТУАЛЬНО. Очільник МЗС наголосив, що відшкодування родини загиблих отримують від страхової компанії та іранської сторони

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Міністр закордонних справ Вадим Пристайко коротко розповів народним депутатам про перебіг зустрічі з канадським, британським, шведським і афганським колегами — країни, громадяни яких загинули внаслідок збиття літака МАУ іранською ракетою. У Лондоні було створено механізм притягнення Ірану до відповідальності. Про це він сказав у Верховній Раді, відповідаючи на запитання під час Години запитань до уряду, яка відбулася цього разу в трохи незвичному форматі.

«Створений механізм дасть нам змогу притягти до відповідальності Іран і завершити всі дуже складні й чутливі справи з нашими громадянами. На сьогодні є повна взаємодія з Іраном. Але водночас створено механізми, наприклад, спільної групи з кримінального розслідування. Також в ООН створено групу, яка розглядає можливості посилення міжнародного тиску на Іран, аби родини загиблих отримали не лише вибачення, а й належні компенсації. Тобто всі механізми у нас з вами в руках», — запевнив очільник МЗС, додавши, що наступного тижня в Україну прибуває представник Ірану, щоб особисто надати вибачення від своєї держави та узгодити подальші кроки в розслідуванні.

Шок завадив оперативності

Влада Ірану не попереджала Україну про небезпеку польотів у його повітряному просторі перед збиттям українського літака. І в день катастрофи повітряний простір цієї країни було відкрито.

«Здійснювалися всі рейсові перельоти, заплановані на цей час. Жодна авіакомпанія не заборонила своїм літакам польоти над Іраном та Іраком. Загалом відповідальність за закриття простору лежить на країні, якій належить цей повітряний простір. Відомо, що того дня лише одна іноземна авіакомпанія повернула літак в аеропорт після зльоту. І сталося це вже після того, як там отримали інформацію про катастрофу з нашим літаком», — уточнив міністр.

Було виписано авіаційне попередження, де не передбачалося небезпеки. «Ми працюємо з міжнародними партнерами, щоб поліпшити ситуацію і забрати частину ініціативи від компаній, які ухвалюють остаточні рішення щодо польотів за відсутності офіційних попереджень», — вказав урядовець.

Він прокоментував виплати родинам загиблих, відповідаючи на запитання депутатів щодо того, чи вважає він адекватною компенсацію 200 тисяч гривень: «Ці кошти — не компенсація, це одноразова допомога нашим громадянам, які втратили своїх близьких, на вирішення конкретних питань. Компенсація надійде від страхових компаній. І врешті-решт, ми вимагаємо компенсацію і рідним, і за літак нашої компанії від іранської сторони».

Він попросив вибачення за дії українського посольства в Ірані під час надходження першої інформації про збиття літака. Зокрема за те, що спочатку посол «трактував подію як проблему технічного характеру», не зазначивши у повідомленні, що інформацію надала йому саме іранська сторона. Міністр назвав це помилкою, пояснивши шок і надвеликою напругою. «Так, ці-

єї миті від настільки відповідальної заяви треба було утримуватися. Єдине, що виправдовує посольство, — що воно намагалось якомога швидше повідомити громадян», — аргументував Вадим Пристайко.

Вину Ірану слід задокументувати

Юридично це може відбутися вже в понеділок 20 січня. Адже на сьогодні отримано офіційне визнання, «яке іранський президент оголосив нашому Президентові під час телефонної розмови. Відомство готує ще одну розмову з іранським президентом. Була й офіційна заява керівника військово-повітряних сил Ірану. Вадим Пристайко сподівається, «ця фіксація у понеділок буде під час візиту високопосадовців іранської делегації міністерського рівня до України».

Він розповів, що тривають переговори з іншими країнами щодо питань, пов'язаних з авіакатастрофою. США, місії інших країн, громадяни яких загинули в авіакатастрофі, готують «пропозиції на міжнародному рівні, як усі тиснутимуть на Іран і вимагатимуть відповідальності за трагедію».

«Що ж до ненавмисності, використання цього терміну, ми не відкидаємо жодної з версій, які є. Тепер, з визнанням іранською стороною провини, всі версії з'являються до однієї — головної. Але неодноразово були випадки, коли заяву, зроблену публічно, потім не було підтримано. Ми хочемо зафіксувати визнання іранською стороною її провини, визнання на міжнародному рівні, документом», — сказав урядовець.

Найближчим часом буде оголошено, коли тіла загиблих українців буде доставлено на Батьківщину. Нині вже повністю завершено їхню ідентифікацію. «Зараз юридичні команди — і нашої перевізника, і Міністерства закордонних справ України, і Міністерства юстиції — працюють з юристами, які представляють страхову компанію й іранську владу. Наші вимоги максимальні, побачимо, що вдасться. Але базовими залишаються вимоги, прописані в Монреальській конвенції», — сказав урядовець.

Міністр стверджує, що «є певна позитивна взаємодія з іранським урядом» щодо повернення тіл українських громадян. Він висловив сподівання, що «це не затягнеться боляче довго» для рідних загиблих, повідомляє УНІАН.

Що ж до запитань на іншу тематику, Вадим Пристайко зауважив, що вважає зарплату урядовців 16 тисяч гривень неповагою до держави. І це, на його переконання, хибний шлях для нарахувань шалених відсотків премій. Він наголосив, що дискусія щодо цього питання необхідна: «Це, напевно, і є той шлях, який ми маємо пройти, щоб оцінити всередині себе, як ми з вами готові як держава оплачувати послуги зокрема урядовців та інших топчиновників».

Він вважає, що за наявних умов місцеві вибори на окупованому Донбасі проводити немає підстав: «На мою персональну думку, говорити про проведення справедливих, чесних виборів за тих умов, а також і інших, які зараз є, не можна». Міністр додав, що визначення справедливості виборів має зробити Бюро демократичних інститутів та прав людини ОБСЄ.

До рішення Президента уряд працює у штатному режимі

Далі до зали засідань Верховної Ради прибули інші урядовці на чолі з Прем'єр-міністром Олексієм Гончаруком. З парламентської трибуни очільник уряду повідомив, що Кабінет Міністрів продовжить працювати в штатному режимі, доки Президент Володимир Зеленський не визначиться щодо заяви про його відставку з посади, яку він йому подав.

«Працюємо далі, доки Президент не ухвалить рішення, хто на якій позиції у великій команді може працювати. Це політичне рішення, яке ми очікуємо від нашої політичної сили», — сказав Прем'єр.

Його заяву про відставку було оформлено, відповідно до Конституції, на ім'я Голови Верховної Ради. Він пояснив, що чекає на рішення саме від Президента, оскільки завдяки йому багато депутатів і міністрів прийшли у владу. Тому глава держави може подати на розгляд парламенту заяву про відставку Прем'єра будь-якої миті.

«Це пов'язано з тим, що ми одна команда, і ми всі прийшли в парламент, у владу змінювати країну завдяки цій людині. Ми всі його поважаємо, для нас принципово мати довіру всередині команди на 100 відсотків. Останнім часом навколо уряду велика кількість інформаційних атак і маніпуляцій. Їх мета — посіяти розбрат всередині команди, створити уявлення, що хтось не поважає Президента. Це неправда. Наша сильна позиція полягає в тому, що ми одна команда і хочемо нею залишитися», — наголосив Прем'єр-міністр.

Уряд узявся за корупціонерів у будівельній галузі

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

ДІАЛОГ ВЛАДИ З БІЗНЕСОМ.

Забудовники, які працюють у тіні, мають вийти звідти, практикуючи офіційне працевлаштування й сплату податків. Легально і без шкоди довкіллю слід видобувати будівельні матеріали. Такого держава очікує від вітчизняного будівельного бізнесу, а натомість обіцяє вивести його із заручників корупційних органів. У цьому забудовників запевнив Прем'єр-міністр Олексій Гончарук під час наради з питань розвитку будівельної галузі та детінізації ринку праці в будівництві.

Серед злісних корупціонерів він назвав Державну архітектурно-будівельну інспекцію. «Зі шляху викорінення там корупції не звернемо. Корупції немає на найвищому рівні. Але вона, на жаль, ще поширена в окремих центральних органах виконавчої влади. Тому й проводимо зустрічі з реальним бізнесом, аби почути його позицію, що допомогло б ефективно позбавитися цього ганебного явища», — наголосив очільник уряду. Він нагадав, як влада рішує

взялася за гральний бізнес, нелегальні заправки тощо. Розпочала очищення вітчизняного лісового господарства. Нині черга за будівельною галуззю.

Кабінет Міністрів працює, аби всі процеси, які можливо, оцифрувати, щоб нівелювати вплив чиновників і потенційних корупційних ризиків. Віцепрем'єр-міністр — міністр цифрової трансформації Михайло Федоров підкреслив, що в галузі будівництва ще багато корупції.

«Там бачимо реальні кримінальні групи, й без втручання правоохоронців обійтися не зможемо. Працюємо з правоохоронними органами, аби навести лад у ДАБІ. Вже сьогодні на ваші електронні скриньки надійде повідомлення з контактним номером, за яким зможемо повідомляти про факти зловживань. Це пришвидшить зміну ситуації в цій галузі на краще», — акцентував Михайло Федоров.

Президент Будівельної палати Петро Шилюк, озвучуючи свої пропозиції для активізації розвитку будівельної галузі країни, зазначив, що галузі, аби принаймні зрушити з місця у напрямі зведення доступного жит-

Для повноцінної роботи галузь потребує державної підтримки щонайменше мільярд гривень

ла, потрібно не 160—200 мільйонів гривень державної підтримки, а хоч мільярд.

«Нині будинок на 800 квартир коштує 700 мільйонів. Ідеально, щоб державна підтримка була на рівні двох мільярдів.

Ці кошти повернуться в бюджет податками, а галузь запрацює, розвиватиметься українська економіка», — констатував Петро Шилюк.

А забудовники з Чернівців запропонували на сайті ДАБІ

оприлюднювати список добросовісних забудовників, щоб звичайна людина, яка хоче придбати житло, могла розібратися в морі пропозицій на ринку. Адже на сайті Чернівецької міської ради є пере-

лік недобросовісних учасників ринку, які зводять об'єкти на невідведених (читай — захоплених) земельних ділянках або мають проблеми з документами. То чому б не розмішувати на сайті центрального органу влади інформацію про тих, хто добросовісно працює на країну?

Забудовники нарікають на недосконалу роботу самого сайту ДАБІ. За словами представників Чернівецької області, він часто зависає, тож виникають проблеми з вивченням дозвільних документів. Пролунала пропозиція створити при ДАБІ адміністративний центр із кількох працівників, куди б могли звернутися з документами забудовники, які отримали відмову від інспекції, щоб проконсультуватися щодо правомірності відмови. Нині такого потрібного забудовникам арбітра немає.

Було чимало інших пропозицій до уряду. Усі вони, як пообіцяв Прем'єр, не залишаться без уваги. Вирішено зустрітися знову через кілька тижнів, аби з'ясувати, чи виконують досягнуті домовленості між владою та забудовниками.

Фото Володимира ЗАЙКА

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Розслідування в Ірані
може затягнутися на рокиПАРАЛЕЛІ. Такий висновок впливає з досвіду справи
про збиття малайзійського «Боїнга» рейсу MH17Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Забезпечити відповідальність осіб, які збили літак компанії «Міжнародні авіалінії України» біля Тегерана — цього вимагають від іранської влади міністри закордонних справ держав, чії громадяни загинули внаслідок цієї авіакатастрофи. У Лондоні міністри закордонних справ України Вадим Пристайко, Канади — Франсуа-Філіп Шампань, Великої Британії — Домінік Рааб, Швеції — Анн Лінде і в.о. міністра закордонних справ Афганістану Ідрес Заман розробили спільні принципи задля взаємодії із владою Ірану. Вони мають намір домогтися від Ірану проведення ретельного, незалежного розслідування збиття літака.

Головний дипломат Канади Франсуа-Філіп Шампань вважає, що для досягнення справедливості в розслідуванні цієї гучної справи може знадобитися багато років. З огляду на нідерландський досвід зрозуміло, що цю спільну роботу аж ніяк не можна припиняти. «Оскільки

ми зрозуміли, що повинні будемо разом працювати впродовж місяців і, ймовірно, наступні роки, щоб досягти прозорості, відповідальності й справедливості. На цей процес піде багато місяців, і я думаю, навіть кілька років», — спронував канадський дипломат.

На пресконференції після зустрічі з главами МЗС України, Великої Британії, Швеції та Афганістану в Лондоні, яку транслювали на канадському телеканалі CBC, був присутній міністр закордонних справ Нідерландів Стеф Блок. Він ділився досвідом у розслідуванні збиття літака Малайзійських авіаліній рейсу MH17 у небі над Донецькою областю в липні 2014 року.

«Один з уроків, про який ми дізналися від наших нідерландських друзів, що маємо співпрацювати на міжнародному рівні й говорити одноставно для того, щоб ми могли координувати наші дії й говорити єдиним голосом з іранським урядом. І це те, що робитимемо разом», — цитує УНІАН слова Франсуа-Філіпа Шампаня.

Крім забезпечення відповідальності винних у збитті

українського цивільного літака, очільники зовнішньополітичних відомств згадали країн закликаючи Іран продовжувати співпрацю у розслідуванні. «Ми бачили співпрацю з боку Ірану, але щодня відстежуємо ситуацію і наполегливо закликаємо Іран до продовження співпраці», — наголосив пан Шампань, додавши, що Канада, Україна, Британія, Швеція та Афганістан і надалі обмінюватимуться інформацією та досвідом і діятимуть консолідовано, аби добитися справедливості для родин жертв цієї жахливої трагедії.

Після лондонської зустрічі міністр закордонних справ Вадим Пристайко написав у мікроблозі Twitter: «Поговорив телефоном з іранським міністром закордонних справ Джавадом Заріфом. Ми обговорили репатріацію тіл українських жертв і роль України у спільному розслідуванні, особливо доступу до «чорних скриньок». Наші вимоги залишаються незмінними».

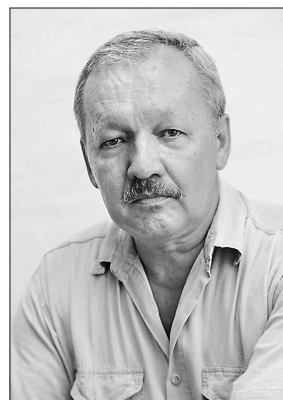
Тим часом в Ірані завершено ідентифікацію тіл громадян України, котрі стали

жертвами злочинного непрофесіоналізму іранських військових. На сторінці Міністерства внутрішніх справ у Facebook ідеться: «Експерти МВС, які перебувають у Тегерані, отримали ДНК-профілі останків усіх 11 загиблих громадян України. Проводиться підготовка для подальшої передачі до України. За попередньою інформацією, передачу тіл 11 загиблих планується провести до 19 січня 2020 року».

15 рятувальників, четверо слідчих і троє експертів МВС допомагають іранським колегам розслідувати причини трагедії. Двоє експертів-генетиків МВС залишаються в Тегерані до завершення ідентифікації тіл загиблих та повернення родичам.

Офіс Генерального прокурора повторно звернувся до компетентних органів Канади, Франції, Швеції, Німеччини, Великої Британії та Ірану із проханням розглянути можливість участі представників їхніх компетентних органів у спільній слідчій групі в межах кримінального розслідування авіакатастрофи.

ПРОШУ СЛОВА!

Роби
добро
за життяОлександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

Півзахисник лондонського «Арсеналу» турецького походження Месут Озіл пожертвував гроші на 219 операцій дітям з малозабезпечених сімей. «Ми з дружиною, — так пояснив свій вчинок футболіст, — оголосили перед нашим весіллям у червні 2019 року, що покriamo витрати ще на 1000 життєво важливих операцій для дітей з неможливих родин у всьому світі».

Благодійну ініціативу Месута Озіла підтримує ще один гравець англійської прем'єр-ліги півзахисник «Ліверпуля» і збірної Сенегалу Садіо Мане. «Я пережив важкі часи: голодував, працював у полі. Але тепер заробляю футболістом і можу допомогти людям». Садіо Мане щомісяця надає по 70 євро кожному жителю найбіднішого району Сенегалу, забезпечує їх одягом, взуттям, хоч міг би, як інші футболістські зірки, мати дорогі автомобілі, яхти й годинники з діамантами.

Викликає захоплення і вчинок Шейри, дочки одного з мільйонерів Індії Аджая Мунота: виходячи заміж, вона попросила батька за гроші, які він планував подарувати на весілля, спорудити 90 будинків для місцевих безхатченків. Невдовзі ключі від невеликих будиночків вручили сім'ям, які роками жили в нетрищах цього району. Більшість із них вперше отримала доступ до комунальних зручностей.

А молодята з Туреччини замість весільного застілля нагодували 4000 біженців із Сирії. У знаменний для нареченого й нареченої день вони не сиділи за святковим столом, не танцювали, а важко працювали, роздаючи їжу сотням голодних біженців. «Ми вирішили, — сказали молодята, — розпочати свою мандрівку у щасливе життя з того, щоб зробити щасливими інших людей».

Засновник Duty Free Чак Фіні, статки якого оцінюють у 7,5 мільярда доларів, за останні 30 років віддав на благодійність понад 6 мільярдів доларів. У 88 років він не має машини, літає економ-класом, живе в орендованій квартирі, носить електронний годинник за 15 доларів, віддає перевагу закусочним замість ресторанів, одягається в магазинах широкого вжитку й користується метро або таксі. Білл Гейтс назвав Чака Фіні «ідеальним зразком для наслідування, який робить добро ще за життя».

Таких прикладів можна навести багато. Зможні люди за кордоном (не беру до уваги криміналітет) активно допомагають бідним, довкіллю, братам нашим меншим. І роблять це не для піару, а щиро. Адже, на їхнє глибоке переконання, добрі справи породжують доброту в суспільстві, роблять його щасливішим.

А українці, нація, яка, за визначенням видатних представників XVIII—XIX століть українського історика, етнографа Миколи Костомарова, політичного діяча В'ячеслава Липинського, філософа, культуролога, історика філософії та слов'янських літератур Дмитра Чижевського, завжди відзначалася демократичністю, волелюбством, емоційністю, музичністю, релігійністю, в якій переважав культ жінки й родини, толерантність до інших народів, гостинність, працелюбність, за останні два-три десятиліття стала злою, зневажливою.

Тільки так можу пояснити вчинок голови однієї із сілрад на Закарпатті, який разом із директором приватного підприємства розробив схему крадіжки бюджетних коштів, привласнивши мільйон гривень, призначених на ремонт доріг. Бريدкою й ганебною була й поведінка 60-річного псевдопродюсера, який, обдуривши і заманивши до себе у квартиру довірливу студентку, спочатку споїв її, а потім згвалтував.

Нічого святого не залишилося в душах двох нетверезих підлітків на Харківщині, які жорстоко побили в під'їзді 55-річного чоловіка, а також у співробітницю Офісу генерального прокурора, яку затримали оперативники правоохоронних органів за підозрою у збуті наркотичних речовин.

Звідки це в нас? Чому замість того, щоб допомогти знедоленому, хворому, бідному, приниженому, чиновник вимагає хабар? Працівники Служби безпеки України затримали нещодавно в Києві двох керівників середньої ланки одного з вищих, які пропонували бізнесменів за мільйон доларів купити посаду керівника одного з підприємств академії. А інша чиновниця — хабар 30 тисяч доларів в обмін на валютну ліцензію НБУ.

І як правило, а не виняток, такі українці уникають покарань, бо судять їх нерідко не менш несправедливі судді, які за великі суми винагороди готові забути про закон. Громадські активісти руху «Чесно» провели розслідування, під час якого встановили, що у найвищих судах України працюють 42 мільйонери, котрі зі статками ледь не безхатченків (у їхніх деклараціях у них та членів їхніх родин не було навіть власного житла) мали мільйонні готівкові заощадження та чималі земельні ділянки. В одного з латифундистів Феміди виявили 17,5 гектара землі (це майже чотири футбольні стадіони).

Найбільше — 16 суддів-мільйонерів працювали на той час у Вищому господарському суді України. По 13 та 10 — у Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ та Вищому адміністративному суді, по двоє — у Верховному та Конституційному судах.

Висновки робить самі.

Затверджено стратегію розвитку
фінансового секторуВідділ новин
«Урядового кур'єра»

ЕКОНОМІЧНИЙ ПОСТУП.

Національний банк, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Міністерство фінансів та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб затвердили Стратегію розвитку фінансового сектору України до 2025 року.

«Підписано важливий документ, який передбачає розвиток фінансового сектору за п'ятьма основними напрямками. Україна має всі передумови для економічного зростання в наступні кілька років. Тенденції, які сьогодні спостерігаємо, — це і збільшення золотовалютних резервів, і рекордне зниження інфляції, що означає: нашої країні починають вірити», — наголосив Прем'єр-міністр Олексій Гончарук під час презентації стратегії. Очільник уря-

ду підкреслив, що Кабінет Міністрів та Національний банк — надійні партнери, повідомляє департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів.

«Уряд і НБУ мають спільні пріоритети: економіці треба максимально швидко дати доступ до дешевих ресурсів і зменшити ризики для фінансових установ. Дешеві кредити потрібні українцям уже зараз, тож з 1 лютого буде запущено програму дешевих кредитів для малого підприємництва

під 5%, 7% і 9%, анонсовану раніше Президентом», — зазначив Прем'єр.

Олексій Гончарук очікує, що цього року буде значно зменшена вартість кредитних ресурсів і для іпотеки. Мета — 11—12% у гривнях. За його словами, ще один важливий пріоритет — доступність фінансових послуг. «Ми добре розуміємо, що робити. Маємо план. Готові до складних викликів, які очікують нас наступні кілька років», — резюмував очільник уряду.

Відновлені та модернізовані «Булати»
знов у строю ЗСУ

Фото з сайту glavcom.blogspot.com

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ОБОРОНОЗДАТНІСТЬ. Нещодавно на ДП «Завод імені Малишева» завершили ремонт чергової партії бойових машин

«Булат» і після полігонних випробувань передали техніку до Збройних сил України.

Малишевці у визначені терміни дали друге життя танкам, пошкодженим у зоні бойових дій на Донбасі. Крім ремонту, за-

водчани провели модернізацію бойових машин, встановили сучасні радіостанції, системи навігації, тепловізори.

Випробування на полігоні заводу, під час яких «Булати», подолавши 100 кілометрів, про-

вели стрільби з кулемета і гармати, засвідчили повну бойову готовність машин. Загалом за останні три роки працівники заводу імені Малишева відремонтували та передали ЗСУ понад пів сотні танків «Булат».

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Преса під пресом постреформних проблем

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Серед пріоритетів на рік прийдешній вітчизняні журналісти називають необхідність змістовного навчання колективів реформованих видань ефективного менеджменту. Потреба цього була очевидною ще навіть до роздержавлення друкованих ЗМІ. А тепер і поготів.

Випробування виборами і поштою

Трирічний термін, введений на реформування вітчизняних ЗМІ, завершився ще 1 січня 2019-го. До цієї дати державні та місцеві органи влади мали б вийти зі складу засновників видань, а самі видання — отримати нові свідоцтва про реєстрацію. Ще один рік після роздержавлення державних і комунальних газет, за висловом самих журналістів, пішов на спроби «розпроблемлення», тобто розв'язання різноманітних супутніх проблем.

Отож виникає закономірне запитання: чи вдалося внаслідок медійної реформи обмежити прямий вплив владних структур на друковані ЗМІ? Чи виконує нарешті незалежна українська преса свою головну функцію, відповідаючи давній на-

зві «сторожовий пес демократії»?

Одне з істотних зрушень — те, що вже реформовані вітчизняні видання торік із честю витримали випробування президентськими та парламентськими виборами, зазначає головний редактор газети «Обрії Ізюмщини», секретар Національної спілки журналістів України Костянтин Григоренко. Адже вперше за багато років більшість журналістських колективів відмовилася від передвборчої джинси чи чорного піяру.

«Можна пишатися, що в Харківській та інших областях ми консолідовано виступили проти того, щоб друкувати на своїх сторінках звичну для передвборчих перегонів чорнуху. Звісно, газети втратили фінансово, але зуміли зберегти свою репутацію», — підкреслив редактор.

Колеги наводять приклади, коли зберігається залежність уже реформованих газет від бюджетних коштів. Закон про реформування ЗМІ передбачає пріоритетне право на укладення угод про висвітлення діяльності районної влади та керівників об'єднаних територіальних громад. Проте не всі місцеві чиновники поспішають укладати такі угоди, буває, що громади випускають бюлетені, не зареєстровані як ЗМІ, з

Колеги готові вчитися ефективного менеджменту

панегіриками на честь голови від першої до останньої сторінки. Тобто влада на місцях виявилася не готовою працювати з незалежною пресою.

Газетярі звертають увагу і на інші цікаві моменти під час торішніх виборів. Уперше за роки незалежності ЦВК не виконала передбачену законодавством про вибори народних депутатів норму — не передбачила коштів обласним і територіальним комісіям для публікації в регіональних ЗМІ списків виборчих дільниць та їхніх меж. Через це місцеві газети не отримали очікуваних коштів за публікацію.

Так само не виконаною виявилася ще одна норма закону про реформування: надання одноразової фінансової допомоги кожному реформованому виданню. Передбачали, що газети отримають по 50 тисяч гривень як стартовий капітал. Гроші не захмарні, але і їх не знайшлося в бюджеті. Хоч, наприклад, на Львівщині обласна влада виплатила допомогу роздержавленим виданням за рахунок обласного бюджету.

Процес роздержавлення проходив із перешкодами, створеними, з одного боку, недосконалим законодавством, з іншого — свавіллям деяких чиновників і депутатів на місцях. Наприклад, через прогалини в законодавстві так і не змогли реформуватися три комунальні газети на Донеччині — в Авдіївці, Мар'їнці й Торецьку. Річ у тім, що в цих населених пунктах замість місцевих рад діють військово-цивільні адміністрації, які не були засновниками газет і не могли прийняти рішення про вихід зі складу засновників. Газетярі заре-

естрували нові видання і працюють далі, але редакційне майно передати новоствореним газетам неможливо.

Траплялися і випадки відвертого перешкоджання реформуванню газет на місцях. Із різних причин депутати відмовлялися виносити на сесії питання про вихід зі складу засновників газети, гальмували передачу майна і приміщення редакцій, навіть реєстрували видання під аналогічними назвами. Так трапилося на Херсонщині, де керівниця однієї з депутатських фракцій у міській раді Каховки зареєструвала десяток видань, схожих із назвою газети «Каховська зоря».

Протягом трьох років Національна спілка журналістів України складала антирейтинг «Вороги реформування преси», до якого щороку потрапляли 13—15 посадовців, які найбільше перешкоджали журналістам. І такий моральний тиск став результативним: вдалося врегулювати кілька складних конфліктів, і газетярі отримали незалежність.

Проте одна перешкода виявилася нездоланою: постійне підвищення тарифів на передплату і доставку газет від АТ «Укрпошта». Як зазначили журналісти з майже всіх областей на останньому розширеному засіданні правління НСЖУ, генерального директора поштового відомства Ігоря Смілянського торік справедливо було внесено до списку «Ворогів реформування».

Перелік досягнень очолюваного ним підприємства вражає: масштабне скорочення поштових відділень, від чого потер-

пає доставка газет і журналів, агресивне і нічим не обґрунтоване підвищення тарифів на доставку читачам друкованих ЗМІ, невиконання угод та несвоечасні розрахунки з редакціями газет за передплатну кампанію, небажання вести партнерський діалог з видавцями та конфліктність.

На думку газетярів — і колишніх комунальних редакцій, і приватних видань — лише пряме втручання керівництва уряду в ситуацію з Укрпоштою може зберегти для українського читача українську пресу.

«Передплата на друковані видання неухильно і катастрофічно падає, пошта безплатно користується нашими передплатними грошми, а ми не маємо жодної змоги вплинути на Укрпошту, крім як через владу», — обурюється редактор популярної львівської газети «Високий Замок» Степан Курпіль.

«Сторожовий пес демократії» не спить на посту сам по собі?

Ці проблеми, безперечно, істотно позначаються на роботі реформованих ЗМІ. А як змінився зміст цих газет? І чи змінився?

Відповідь можна пошукати в підсумках моніторингу регіональних роздержавлених друкованих ЗМІ та їхніх сайтів, проведеного торік у квітні Інститутом демократії імені Пилипа Орлика. Фахівці інституту взяли за вивчення якості матеріалів, тематичності і способу висвітлення передвборчих подій у вже реформованих місцевих виданнях восьми областей: Донецької, Івано-Франківської, Полтавської, Рівненської, Сумської, Тернопільської, Херсонської і Чернігівської.

Аналіз засвідчує, що більшість роздержавлених місцевих медіа без ентузіазму беруться за висвітлення соціально важливих проблем та пропозицій з пошуку шляхів їх розв'язання. На сторінках видань малувато матеріалів, завдяки яким читачі змогли б об'єктивно оцінити роботу місцевої влади. І що найбільше дивує і насторожує: на жаль, місцеві медіа чомусь мало уваги приділяють темі гібридної

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

За даними Держкомтелерадіо, всього в Україні реформовано 650 видань — 96% загальної кількості тих, які виходили наприкінці 2018 року. Серед них 569 комунальних (97%), 46 державних (91). Втрати, тобто видання, які не реформувалися і перестали існувати, — 3%.

війни Росії проти України, тобто операції об'єднання сил, лікуванню та реабілітації учасників бойових дій, ушануванню загиблих, проблемам переселенців з окупованих територій Донбасу. Дуже прикро, та факт залишається фактом: матеріалів на ці теми майже немає навіть на сторінках ЗМІ прифронтових Донецької та Луганської областей.

«Не побачили жодного повноцінного проблемного матеріалу на цю край актуальну для регіону тематику в газетах «Зоря» (Львів) та «Вісті» (Слов'янськ), що представляють північ Донеччини, — територію, визволену від агресора ще у 2014 році. Принаймні в цьому моніторинговому періоді не опубліковано жодного матеріалу», — засвідчує експерт Олена Самоїленко.

Щоправда, позитивом фахівці називають те, що на сторінках газет майже немає проросійських неправдивих матеріалів та пропаганди, які могли б становити загрозу вітчизняній інформаційній безпеці.

А ще місцеві газети навіть після роздержавлення, зауважують експерти, так і не позбулися паркетності: велика кількість протокольних матеріалів — свідчення того, що ЗМІ демонструють готовність інформаційно обслуговувати владу.

Певна річ, називати всі негативні моменти в роботі ЗМІ підсумком роздержавлення було б великим перекрутом. Понад те, процеси реформування вітчизняних видань, як засвідчує практика, потребують більше часу, ніж відведений для цього термін. Наші колеги, опинившись перед новими викликами, не приховують бажання вчитися працювати значно якісніше й ефективніше, а тому є сподівання, що негатив у роботі роздержавлених ЗМІ — ознака перехідного періоду.

ПРЯМА МОВА

Галина ЛИТОВЧЕНКО,
редактор ТОВ «Редакція газети
«Нові рубежі», Криничанський район
Дніпропетровської області:

— Вийшовши із числа засновників у 2016 році, органи влади, як і раніше, користувалися послугами газети, не укладаючи договору на висвітлення діяльності, хоч колектив неодноразово порушував це питання. Нині такі угоди чинні тільки з ОТГ, а всі інші органи влади, її структурні підрозділи (пенсійний, рятувальники-пожежники, правоохоронні органи тощо) хочуть друкуватися безплатно. І ми йдемо на це, бо розуміємо, що читачам потрібна така інформація.

Закон про роздержавлення ЗМІ передбачав фінансову підтримку реформованих видань. Уже п'ятий рік чекаємо на неї. Навпаки — забрали в нас і те, що було. Наприклад, коли реформували колгоспи, людям дали майнові земельні паї, а редакційні колективи залишилися з тим, що самі собі придбали для роботи (кілька комп'ютерів і фотоапарат). Ми втратили право на приміщення редакції й тепер його орендуємо.

Змінюватиметься влада, завершиться процес децентралізації, а місцеві ЗМІ повинні бути. Але чому приміщення, які десятки років належали редакційним колективам, тепер не їхні? На щастя, маємо вдячних постійних читачів, які нас підтримують і готові платити гроші за рекламу чи вітання для близьких. Але часом опускаються руки, коли вся наша робота зводиться нанівець недолугими послугами від Укрпошти.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2019 р. № 1250-р
Київ

Про затвердження фінансового плану державного підприємства «Маріупольський морський торговельний порт» на 2020 рік

Затвердити фінансовий план державного підприємства «Маріупольський морський торговельний порт» на 2020 рік, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 грудня 2019 р. № 1271-р
Київ

Про затвердження фінансового плану державного підприємства «Адміністрація морських портів України» на 2019 рік

Затвердити фінансовий план державного підприємства «Адміністрація морських портів України» на 2019 рік, що додається до оригіналу.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЦВК ІНФОРМУЄ

ВИТЯГ ІЗ ПОСТАНОВИ
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ
від 16 січня 2020 року № 6

«Про визнання обраним народним депутатом України Санченка О.В. на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі»

Визнати обраним народним депутатом України на позачергових виборах народних депутатів України 21 липня 2019 року в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Санченко Олександр Володимирович, 1988 року народження, освіта вища, директор з урядових відносин та корпоративної соціальної відповідальності, фестиваль «АТЛАС ВІКЕНД», проживає в місті Києві, безпартійний, включений до виборчого списку ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «СЛУГА НАРОДУ» під № 137.

ТРАДИЦІЇ

Карпатська поезія побуту

(Закінчення.
Початок на стор.1)

Отже, білий — колір снігів, що укривають гори, і молока, одного з найголовніших продуктів на столі у гуцулів; зелений — колір листя, трави і ранкової імлі до схід сонця; жовтий усіх відтінків — сонце, вогонь, осінній ліс; коричневий — колір землі, стовбурів дерев і хмизу, вогонь якого зігріває взимку й на ньому готують їжу. Проте є й суто реалістичне пояснення: фарби не купували, а робили із трав, рослин, кори дерев, коренів. А унікальна косівська глина має білий відтінок — тло малюнків і візерунків.

Мрії людей
та легенди краю

Виготовлення кераміки схоже на випікання хліба. Спершу глину нмуть, ніби тісто вимішують, потім формують, заливають білою поливою, як молоком, нарешті підсушують. Далі на черзі — піч, у якій вогонь надає виробу міцності й карбує форму, а потім — розпис.

Марія, господиня, в хаті якої ми мешкали в Косові, розповіла кілька легенд, пов'язаних з виникненням цього дивного розпису.

Перша легенда. Дівчина чекала на милого з війська. І рахувала дні, місяці й роки. Щоб не збитися, на великий білий керамічний таці малувала рисочки — знаки, скільки минуло часу, і крапки — там, де падали її слюзи. І все прикрашала дивовижними квітами, схожими на зірки. Нарешті хлопець повернувся, і вона піднесла йому ту тацю, повну пирогів із сиром, ожиною, полуницями. Коли пироги з'їли, парубок побачив фантастичні малюнки і прочитав за ними історію щирого кохання і вірності. Жили вони довго і щасливо.

Друга легенда. Жінки і дівчата довгими зимовими вечорами ворозили на майбутнє — вдаль заміжжя, любов, удачу. І щоб усе здійснилося (ми б сказали, візуалізували мрії, програмували майбутнє), малували сценки з такого бажаного щасливого життя. Краще і легше це було робити на глиняних прямокутниках — кахлях, якими потім прикрашали піч. Сюжети тих сценок завжди були простими, але життєрадісними і позитивними.

Ось хлопець грає на сопілці, а дівчина замріяно дивиться на нього; весела пара танцює на площі; а на тій кахлі чоловік цілує жінку, вона усміхається; вершник гордо дивиться на сонце; скрипаль виводить мелодію кохання; чоловіки на трембітах будять гори.

Є кахлі й тарілки з цілком побутовими сюжетами: люди щось купують або продають на базарі; чоловіки п'ють горілку в корчмі; молода мама бавиться з немовлям; бабуса сидить біля колиски, а онуки дарують дідусеві яблука. І свійські тварини: коники, баранчики, вівці, півники, котики. Це історія побуту гуцулів, замальована у такий унікальний спосіб.

«Є ще й сороміщкі кахлі, — каже пані Марія. — Їх іноді виготовляють хлопці для лазні або на замовлення. Еротика тобто». Але таких виробів дуже мало, вони непопулярні серед майстрів, проте покупці є.

Третя легенда. Гуцули — дуже релігійні люди. І хата кожного з них мала бути з іконами. Купувати ікону дорого, та й де придбати її в горах? Тому в давнину один майстер із Косова («Не пам'ятаю імені, — хитро посміхалась господиня. — Чи то Іван? Або

Степан? Чи Юрко?») став малювати на кахлях релігійні сюжети — церкви з хрестами, Богородицю з маленьким Христом, святого Юрія, що вбиває змія, Миколу Угодника з мішком подарунків для дітлахів, Пантелеймона, який тримає ложечку з ліками, янголів, що сміються, плачуть тощо. Ось так заощадив на купівлі ікон!

Селяни замовляли йому малюнки свічок на кахлях і декоративних тарілках, тацях, хрестах. Потім популярним стало зображати обличчя замовника на кахлях зі святими. Цими своєрідними іконами майстри прикрашали не лише селянські хати, а й храми, каплички. Зеленими і коричневими кольорами розписували керамічні підсвічники, які стали окрасою косівських церков. Цю ідею підхопили, і багато майстрів із діда-прадіда передавали науку краси дітям і онукам.

Чарівні квіти,
що рухаються

І окремо — про прекрасні квіти, які складаються в дивовижні візерунки-орнаменти, схожі на птахів. За ними можна чітко визначити місце походження — чарівний косівський край. Пластичні м'які пелюстки квітів і дивні крила птахів нібито рухаються, коли дивишся на них. Цього ефекту досягають за допомогою енергійних ліній, які дублюються, поступаючи кольором: яскраві зелені або коричневі тони повторюють менш насичені. Палітра не одноманітна, хоч вдавано лаконічна. І квітці та пташки виходять ніби живими, рухливими — як сонце освітлює верхню частину бутона, залишаючи вглибині ніжні напівтони.

Реалістичне зображення? Мабуть, що так. Але самі квіти фантастичні, не схожі на рослини, які є в цьому краї. Та й природа поки що не перевершила майстрів.

Цю чарівну квітку запропонував світові косівський майстер Олекса Бахматюк (1820—1882). Малюнок у численних його варіаціях отримав назву за прізвиськом майстра — бахметіївська квітка. Кахлі, прикрашені цією квіткою, були окрасою виставок у Львові, Відні, Будапешті. У 1880 році імператор Франц-Йосиф, захопившись чудовими малюнками, придбав піч роботи Олекси Бахматюка. До речі, сам цісар Франц-Йосиф — теж персонаж кахлів. Завжди на коні й завжди зі зброєю.

Ось такі є сюжети косівської кераміки — святі й грішні, люди у повсякденному житті, квіти, рослини. Усе таке красиве, тепле, гарне. Ці квіти й орнаменти відтворено на побутових речах — тарілках, глечиках, горнятках, чайниках, макітрах, дзвіночках і свічниках. А побутові жанрові сценки — на кахлях і тацях. Ось якою красою оточують себе ці люди! Зовсім не дивно, що кожного сувеніра крамничка у Косові гордо називається музеєм. Прекрасні орнаменти — справжні витвори мистецтва, і візерунки на цих глечиках-горнятках не повторюються — ува майстрів і майстринь (а розписують побутові речі переважно жінки) не знає меж.

Музейні скарби
і шедеври

Проте справжні музеї в Косові є. І чимало, з огляду на велику кількість місцевих жителів. Один з найцікавіших — музей народного мистецтва та побуту Гуцульщини. Тут зберігаються шедеври косівської кераміки, які ви-

робляли впродовж століть: мистецтво передавали з діда-прадіда, і цілі родини працюють над створенням кераміки. Їхні імена мають увійти в історію: це династія Совіздранюків, брати Іван та Петро Баранюки, Михайло Волощук і Михайло Рошб'юк, родини Цвіликів, Якібчуків, Тим'яків і Кушнірів, сім'ї Трушиків і Чорних, Ігор, Христина та Марія-Терезія Троць та багато інших.

А щоб переконатись у тому, що мистецтво косівської кераміки живе і розвивається, треба поглянути на експозиції музею Косівського державного інституту прикладного та декоративного мистецтва. Більшість експонатів зроблено руками викладачів і студентів цього навчального закладу. Захоплено милуємось традиційними горнятками і кахлями, переходимо до шедеврів сучасних майстрів. Мистецтво розвивається: дотримуючись канонів, майстри вносять власне. Деякі з них додають в оздоблення трохи синього кольору — як клаптик літнього неба, щоб підкреслити малюнок, акцентувати на його бездоганних лініях, зробити виріб яскравішим і привабливішим.

А є молоді майстри, які знаходять нові форми для виробів. Так, студентка цього інституту Антоніна Жолобайлюк зробила керамічну скриньку для флешки і прикрасила її традиційними малюнками і кольорами. Це її курсова робота. Ось виш є такий в Україні — студенти-третьоккурсники роблять шедеври на залік.

Один з найвідоміших серед приватних закладів культури України — музей родини Кармелюків. Там зібрано скарби: килими і коцики, сокирки, народний одяг минулих століть — сорочки, каптурки, плетені вовняні шкарпетки, вишиті рушники, простирадла, величезна колекція старовинних прасок усіх можливих форм і розмірів, ножиці, віночки зі штучних квітів, традиційні весільні прикраси для нареченої й нареченого, дружок і батьків, а також дерев'яні дитячі ляльки з кумедними обличчями. Косівська кераміка займає почесне місце у цій унікальній колекції, адже у цьому музеї зібрано речі, які виготовляли в цій родині століттями.

Кілька років тому завітала у цей своєрідний музей і була вражена. Господар Микола Кармелюк показував рушники і пошивки з розкішними маками, волонками і трояндами, красивий одяг (до речі, нам дозволили приміряти і навіть сфотографувати у цих яскравих барвистих строях і капелюхах). Милувалися картинами народних майстрів та іконами — і традиційними, на дерев'яній основі, й суто косівськими — на кахлях, горнятках, свічниках і тарілках.

Зворотний бік краси

Торік, будучи на Різдво в Косові, завітала до хати-музею родини Кармелюків. Вийшла вже знайома нам господиня і каже: «Музей зачинено! Не можемо опалювати, газ дорогий! Деякі експонати занесли до хати. А щось від холоду і вологи вже й згнило. Дід же наш все життя це збирав. Так, ми пропонували віддати в музеї. Але там кажуть, місця не мають». Сумно і прикро!

На свято Миколая зателефонувала до знайомого майстра у Косів, привітала і запитала, як розвивається його маленький бізнес — виготовлення і торгівля тією чарівною керамікою. «Та трохи рухаємось. Податки вже задушили, — відповідає. — Чекаємо туристів на зимові свята. Щось через інтернет продаємо. А так іноді люди на екскурсії приїдуть, куплять три-чотири кухлики і два дзвіночки — і все на тому. Щось продаємо у Львів у художні галереї. З Чернівців жіночка приїздить, вибирає для власної крамнички сувеніри, торгується. Поляки, чехи, німці купують. Українці їдуть з Канади, Америки, Австралії. Щось купують.

Тут один угорець був, купував у нас усе, що бачив, вивозив бусами. Моя дружина їздила в Будапешт із дітьми, знайшла його крамничку. То там наша кераміка продається як «угорська народна творчість»! І за великі гроші — разів у п'ять дорожче, ніж тут у нас купує. Та ще й оголосив угорськими мої глечики, куманці й горнятка! Ну який із мене угорець? Анекдот! (сміється) Я колись поставив ятку в Києві на Андріївському узвозі, виклав власні вироби. То прогнали, кажучи: «Нельзя! Свої тут!» Спробував на Майдані Незалежності столика поставити — теж не можна. На Житньому ринку перекупці віддав майже задурно».

Я зателефонувала у кілька київських крамниць, де продають вироби народної творчості, запитала про косівську кераміку. «Та щось є, — невпевнено сказали в одній на Хрещатику. — Приходьте, у нас багато цікавого. Може, щось із Косова знайдете».

В іншій крамничці гостинно запросили завітати на наступному тижні, докладно розпитавши, що то за кераміка і які саме вироби я б хотіла придбати. Мабуть, замовлять через інтернет. І на тому дякуємо!

На Андріївському узвозі у столиці України серед вишиванок, лляних суконь, картин, «мішечків щастя» і радянської символіки з матрьошками знайшла кілька філіжанок на каву з характерним зелено-коричневим орнаментом. Ціни захмарні! Продавчиня не змогла нічого сказати про цю кераміку. На жаль.

Насамкінець. Авторка цього тексту проводила невеличке опитування у соцмережах про косівську кераміку: чи знають про неї, чи бачили, купували, чим відрізняється.

На ці запитання відповіли 378 осіб, з них знають про косівську кераміку 301, 88 — бачили в музеях, 76 — бачили у крамницях. Про основні кольори правильно відповіли дали 102 особи, про сюжети повну відповідь отримала від 12. І лише 15 купували косівську кераміку для себе або на подарунок. Опитування проводила, коли прекрасні глечики, філіжанки, куманці й таці з містечка Косів внесли до репрезентативного списку нематеріальної художньої спадщини людства ЮНЕСКО.

Що вдіяти? Зробити модними вишукані глечики-кухлики-горнятка. Надати певні пільги народним майстрам, щось на кшталт податкового коридору. Запровадити у шкільний курс історію народних ремесел України, щоб діти знали і пишалися своєю країною й народом.

З'явилась інформація, що є намір побудувати в Косові музей кераміки, ще й будівля має бути в формі глечика. Прекрасна ідея! Подивитися на це диво приїдуть з усього світу.

А ще треба пропагувати чудову косівську кераміку в Україні й за її кордонами, видавати розкішні художні альбоми, маленькі друковані форми, книжки-розмальовки і шити сучасний одяг із цими орнаментами.

ТУРИЗМ

У Сумах пригощали автентичними українськими стравами

ТУРИЗМ. Другий гастрономічний фестиваль «Слобожанські смаки» ствердив багатство місцевої кулінарії та широкі можливості для розширення кола гостей краю

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Того дня до скверу в центрі Сум, де біліє чи не єдиний у світі пам'ятник цукру-рафінаду, на другий обласний гастрономічний фестиваль «Слобожанські смаки» завітали тисячі жителів міста, гостей з усієї округи — навколишніх сіл, районів. Були відвідувачі навіть з обласних центрів — Чернігова, Києва, Полтави. Адже саме в новорічно-різдвяні свята приїжджають до рідних, друзів, знайомих.

Кулінарний захід приємно вражав насамперед якістю продуктів, запропонованих гурманам і пересічним шанувальникам української кухні. Саме української, адже акцент був на особливостях національних страв і насамперед тих давніх, прабатьківських і праматеринських, які походять із глибин віків. Як наголосили Сумський міський голова Олександр Лисенко та начальник відділу промоції і туризму Сумської ОДА Юрій Гладенко, такий фестиваль покликаний стати принадою обласного центру і краю, його смачною візитівкою, за якою б Суми і область впізнавали гості й туристи не тільки із сусідніх регіонів, а й з-поза меж країни.

Адже, зізнаємося, інколи не помічаємо чи не хочемо помічати надзвичайних і розмаїтих багатств свого краю, бо, певно, велике справді видно на відстані. Фестиваль відвідали не тільки земляки, а й іноземці — насамперед студенти місцевих вишів з різних країн і континентів, які не приховували свого захоплення.

Ті ж, хто брав участь у торішньому гастрофесті, відзначили зрослою кількістю ресторанів, що долучилися до заходу (торік їх було 10, цього року — 13), розмаїте автентичне меню, що нараховує понад два десятки позицій, зацікавленість тури-

Фестиваль «Слобожанські смаки» став яскравим зимовим заходом для жителів Сум та гостей міста

тичних та інших суміжних організацій до кулінарного дійства.

Проте головними героями фестивалю стали давні страви, які, за задумом організаторів, мали бути фішкою ресторанних закладів. І вже частково стали.

Бараболя-маківниця, шпундри та лемішка

Можна сміливо припустити, що далеко не всі читачі знають і навряд чи купували страви з цього переліку. До таких свого часу належав і автор цих рядків, однак нещодавно успішно заповнив цей кулінарний пробіл. Завдяки інформаційній підтримці відомого фольклориста, краєзнавця, письменника і науковця Сергія П'ятченка, який викладає у Сумському державному педагогічному університеті ім. А. Макаренка і давно цікавиться минулими краями, зокрема кулінарією. Саме Сергій Васильович узявся активно допомагати організаторам фестивалю знаходити в різних дже-

Яке ж свято без вареників?

релах рецепти автентичних наїдків і напоїв. За його словами, їх стільки, що встигай фіксувати і записувати.

Насамперед у творчості класиків української літератури, де пальма першості належить незабутньому Іванові Котляревському і його безсмертній «Енеїді», яку можна вважати кулінарною енциклопедією. Науковці вже добряче проштудіювали її сторінки, і нащадки можуть брати на озброєння згадані там страви, напої, приправи. Це баба-шарпанина і бараболя-маківниця, лемішка із салом і конопляним насінням, шпундри, зубці, пу-

тря, лизень, шулики, софорок, саламаха, крохмаль (не плутати з киселем) і десятки інших. Кожна з них супроводжується відповідним рецептом.

Чимало кулінарних рецептів пропонують Іван Нечуй-Левицький, Микола Гоголь, Панас Мирний, Григорій Квітка-Основ'яненко і навіть гуморист Степан Руданський. А ще більше — відомий земляк уродженець села Дунаєць нині Глухівського району на Сумщині історик, етнограф і поет Микола Маркевич. Це він 1860 року видрукував збірник «Звичаї, повір'я, кухня і напої українців», у яко-

му окремим розділом представлено народні рецепти: в'юни з хрінном, затірка, індик з підливою, картопля з маком, пелюстки, пундик, полотки, перепічка, плескана, сластони, стовпці, таратута, тетеря. Не кажу вже про напої й настоянки, зготовлені на вогні: варенуха, запіканка тощо.

Одне слово, є з чого обирати. До честі рестораторів, вони охоче беруться за ексклюзивні рецепти, про що свідчать підсумки голосування відвідувачів. Торік у номінації «Автентична страва» перемогли шпундри, представлені рестораном Testo: свинячі ребра, тушковані з буряком у буряковому квасі. І цього року зими впродовж січня змагатимуться наїдки, аби стати фірмовим у місті над Пселом.

Утім, не так і важливо, який із них переможе, бо на колір і смак товариш не всяк. Але всі знають: у сумських ресторанах можна замовити страву, яку годі знайти в інших містах не тільки України, а й Європи та світу.

Після промоції — прийом туристів

Попри відносну молодість гастрономічного фестивалю, можна підбити певні підсумки його активної популяризації. Як каже начальник відділу промоції і туризму Сумської ОДА Юрій Гладенко, останні півтора роки стали особливо результативними у просуванні власного продукту. Насамперед це стосується сусідніх Харківської, Чернігівської та Полтавської областей, де сумчани провели виставки «Слобожанські смаки», на яких побували тисячі відвідувачів. Вони мали змогу дегустувати зразки численної крафтової харчової продукції й так скласти не віртуальне, а конкретне уявлення про гастрономічну Сумщину. Позитиву додала участь у

всукраїнському фестивалі конопель, в обласній великодній міжнародній виставці «Агро-2019», 25-й Міжнародній туристичній виставці, де відвідувачам презентували стенд туристських та гастрономічних надбань Сумщини. До слова, більшість заходів відбулася за підтримки департаменту агропромислового розвитку Сумської ОДА, який поділовому опікується туристичною галуззю краю.

Область увійшла до десятків українських представників, які зустрілися з колегами з десяти міжнародних туристичних компаній Азербайджану, Великобританії, Ізраїлю, Кувейту, Латвії, Литви, Німеччини, Польщі, Туреччини, Франції. Так географічні межі туристської Сумщини значно розширилися, і край може розраховувати на притік гостей саме із цих країн.

Певним організаційним підсумком минулого року став недавній цікавий і корисний семінар «Гастрономічний туризм в індустрії гостинності Сумщини», в якому взяли участь ресторатори, кухарі, представники навчальних закладів харчової галузі та органів місцевого самоврядування області, господарі сільських зелених садиб, інші зацікавлені у розвитку зеленого та інших видів туризму. Туризм — галузь комплексна і багатогранна, її складові треба поєднувати і взаємодоповнювати, аби гості мали змогу сповна відчувати гостинність, неповторність, особливості давнього слобожанського краю. І хоч вважають, що всі ми живемо не для того, щоб їсти, а їмо, щоб жити, навряд чи знайдуться повністю байдужі до смачних страв. А що вже казати про святкові та ще й у гостях? Перші гастрономічні ластівки віщують на цілорічному сумському календарі благодатну туристську пору.

Про тих, хто йшов попереду

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

КРАЄЗНАВСТВО. Історія свого села або міста. Це не просто масив інформації про його минуле. Правда історія — це саме життя у всіх його складнощах і перипетіях. Це люди, які боролися, любили, страждали, перемагали. Заглибившись у минулину рідного краю, завжди знаходиш цікаві сюжети, видатних особистостей, занурюєшся в події, які відіграли значну роль у житті краян. Однак час минає, відомості про історичне минуле стираються з пам'яті.

Приміром, селище міського типу Драбів не таке й давнє. Йому недавно виповнилося 330 років. А скільки всього

відбулося тут від того року, коли багатий козак, а пізніше переміський полковник Іван Мирович оселився тут, над річкою Золотоношкою, де вже стояв невеликий хутір.

Невтомному дослідникові історії краю, членові Національної спілки краєзнавців України Вікторові Козорізу вдалося розшукати чимало досі не відомих широкому загалу фактів з історії й повсякденного життя Драбова і навколишніх сіл, ретельно дослідити біографії уродженців краю і тих людей, які пов'язали з ним свою долю. Усе це лягло в основу книжки «Драбів і Драбівщина», яка побачила світ напередодні нового року в черкаському видавництві «Вертикаль». Не

вдаючись до звичних трафаретів, він намагався якомога повніше розкрити особливості господарського й культурно-освітнього розвитку району, показати його роль і місце в історії України.

Недавно на історико-краєзнавчій конференції відбулася презентація нової книжки, в якій уперше комплексно висвітлено історію Драбівщини. Її розділи носять до сучасників об'єктивну інформацію про ті нелегкі випробування, що випали на долю цілих поколінь жителів. Насиченість книжки значущими фактами, вдало підібраними ілюстраціями роблять її доступною і привабливою для всіх, хто цікавиться минулим і сучасним рідного краю.

У Вінниці відкрили нові туристські маршрути

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ПРОЄКТ. Нині кожний край прагне показати себе так, щоб привабити більше туристів. Це економічно вигідно і працює на імідж. Здавалося б, в обласних центрах давно про все відомо. Та чи про все?

У Вінниці протягом останнього часу відкрили 12 нових захопливих екскурсійних маршрутів: «Стежками Замося: подорож у часі й просторі», «Вінниця містична», «Вишенька на двоколісному», «Вінницькі жінки, плітки та дрібка любові», «Про що писали вінницькі газети 100 років тому» та інші. А посприяла

пошуку нових тем та їх апробації робота школи вінницького гіда: проєкт, який здійснювала громадська організація «Вінницьке історичне товариство» за підтримки міської ради та партнерів.

Школу започатковано для напрацювання нових туристських пропозицій, підвищення навичок екскурсоводів-практиків та розвитку малого підприємництва в цій галузі. Узяти участь та спробувати себе в безплатному проєкті могли всі охочі віком понад 16 років. Для цього треба було заповнити онлайн-форму і відповісти на мотиваційні запитання. Заявки подали 125 осіб, з них було підбра-

но 30. Протягом півроку вони навчалися у школі гіда, демонстрували знання на практиці та збирали відгуки учасників екскурсій. А днями відбувся випуск, під час якого 16 її учасників отримали рекомендаційні бейджі з підписом міського голови, і п'ять — почесні.

Кожну екскурсію, яку пропонували учасники проєкту, розробляли за допомогою менторів — фахівців Вінницького державного педагогічного університету та Центру історії Вінниці. За словами секретаря міської ради Павла Яблонського, нові екскурсійні маршрути зроблять перебування у місті ще цікавішим.

СУБОТНІ ЗУСТРІЧІ

Стільки талантів на сцені в Рівно-сму ще не було. Їх зібрали Міжнародні театральні зустрічі з нагоди 80-річчя обласного академічного музично-драматичного театру. Протягом десяти діб щовечора глядачі поспішали на нову виставу: сьогодні у виконанні акторів із білоруського Бреста, завтра — з польського Забже, післязавтра — з Тернополя, Львова, Києва. І лише коли театральний бум стих, автор ідеї директор та художній керівник театру народний артист України лауреат Шевченківської премії Володимир ПЕТРІВ викроїв час для інтерв'ю «УК».

УК Володимире Юліановичу, побувала на чотирьох із восьми вистав Міжнародних театральних зустрічей. Враження досі зі мною, вони, якщо щиро, перевершили навіть насичені новорічно-різдвяні.

— А ми саме на це й сподівалися. Хотіли, щоб глядачі пережили це разом із нами, пішли з тими враженнями у новий високосний рік. Вдалося, кажете? Чудово!

Ми довго думали, що подарувати рівнянам з нагоди ювілею театру. І вирішили запросити в гості колег і добрих друзів. Не відмовив ніхто. У Рівному ми отримали зустрічні запрошення знову приїхати і до польського міста-побратима Забже, і до Бреста, й до Тернополя, Житомира, Луцька, Івано-Франківська. І це публічно, на сцені. Зрештою, ви ж самі все чули і бачили.

УК Бачила й інше: ваше особисте, сказати б, перевтілення щовечора. Сьогодні ви разом із Євгеном Нищук, який філігранно зіграв моновиставу «Момент кохання», читали поезію Ліни Костенко, а завтра в правдивому образі гуцула дякували заньківчанам за автентичний «Гуцульський рік». То була імпровізація чи все-таки завбачливі домашні заготовки?

— А хіба на заготовки був час? Той шалений темп давав змогу на мить зосередитися хіба що вже у глядацькій залі. Під враженням зберу до купи кілька думок, окреслю якусь загальну лінію. Та раптом усе змінюється за хвилину! Ось коли львів'яни вже завершували виступ, вирішив одягнути сардак і крисаню (гуцульські свита та капелюх. — Авт.), щоб висловити їм вдячність, підтримавши той неповторний колорит.

УК Але ж так вправно заговорити гуцульською говіркою в один момент не вдається.

— Тут уже мозок увімкнув генетичну пам'ять. Я народився на Прикарпатті, тож і говірка залишилася зі мною. Як і звичай, зокрема різдвяні, коли батько заносив до хати дідуха, а старший брат — кутю. Шкода тільки, що батьки рано пішли: тато 1985-го, щойно я прийшов до Рівненського театру, мама пізніше. Але на цій сцені їй не довелося мене побачити, бачила в Івано-Франківську, коли ми приїздили на гастролі. До речі, спочатку мого театрального вибору батьки не сприймали всерйоз.

УК А вийшло так, що серйозніше не буває: ви в рівненському театрі 35 років із поважних 80 — майже пів історії. І вже 22 поєднуєте посаду директора та художнього керівника. Ви і режисер унікальних вистав, і неперевершений актор. Лише Шевченківська премія 2008 року за «Берестечко» чого варт!

— До речі, режисер «Берестечка» — шанований Володимир Дзекун, і премію ми теж отримали вдвох. Він як режисер, я як виконавець головної ролі Богдана Хмельницького у виставі за однойменним романом у віршах Ліни Костенко. Коли телефоную Ліні Василівні (пишаюся, що маю такий привілей), досі вітаюся одним із рядків: «Не гідний вас Богдан». І вона ро-

Народний артист
України лауреат
Шевченківської премії
Володимир Петрів:

«Якщо
в театрі
будуть тільки
зірки, він
довго не
існуватиме»

ДОСЬЄ «УК»

Володимир ПЕТРІВ. Народився 1962 року в селі Старий Мартинів на Івано-Франківщині. Закінчив Київський інститут театрального мистецтва імені І. Карпенка-Карого та Українську академію державного управління при Президентіві України. У Рівненському музично-драматичному театрі починав як актор драми. З 1997-го — директор і художній керівник.

Знімався у фільмах «Ще до війни», «Вир», «Купальські бувалиці», «Україна у вогні» та інших. Як режисер поставив вистави театру. Серед них «Суперники», «Останній строк», «Каліка з острова Інішмаан» та інші.

зуміє, що її турбує виконавець ролі Хмельницького з Рівного. На різні теми можемо говорити годину. Її одкровення сприймаю як життєві поради і часто переосмислюю те, що роблю. Або приймаю кардинально інше рішення. Але цим дуже дорогим мені знайомством не зловживаю. А щодо 35 років у нашому театрі... Здається, що прийшов сюди тільки вчора.

УК Пам'ятаю, коли на рівненській театральній сцені йшли чеховські «Три сестри», а в залі, як ви справедливо іронізували, був лише... дядя Ваня. Тепер усе змінилось: не візьмеш завчасно квиток — не потрапиш на виставу. Як вдалося, сказати б, повернути глядача до театру?

— Вочевидь, люди стали багатшими. Звісно ж, духовно, бо матеріально, на жаль, ні. А з екранів на них що виливається? Вбив, зарізав, спалив! Українських фільмів на кшталт «Поводиря» небагато. Тому з величезною приємністю кажу, що в Рів-

ному нині мода на театр. І це мені як бальзам на душу.

Проте розумію, що моди не існувало б, якби ми тут, у колективі, не були її законодавцями. Бо є твори, які в нашому репертуарі десятиліття («Останній строк», «Суперники»), і люди на них ідуть. Є нові, якот мюзикл «Біла ворона» чи «Маруся Чурай». І є наша відверта розмова з глядачем, що зачіпає струни його душі. До речі, знаєте, з чим найбільше борюся? Зі стражданнями актора на сцені: не візьмеш цим залу, хоч як старайся перегравати. А щирістю візьмеш.

УК Ви щоразу йдете до глядача як на перше побачення. І це важливо. Ніби напиваєшся свіжої води з якоїсь невичерпної криниці творчості. До речі, коли приїждять підзаробити навіть дуже імениті, такого відчуття немає.

— Ви ж самі відповіли: тоді на кону гроші. До речі, це давня дискусія, як і скільки повинен заробляти театр. Нині в Україні проходить аудит усіх

театрів, у нас він уже завершився. І це добре, бо потрібно знати ситуацію достеменно. Почув від аудиторів таке: чому б вам не зробити квитки по 500 гривень і зовсім не брати коштів від держави? Як на мене, спочатку варто з'ясувати, як трактувати театр: як машину для заробляння грошей чи як духовну, доступну більшості її громадян інституцію? Саме тому народний артист України Євген Нищук публічно висловився на наших міжнародних зустрічах: пора припинити дискусії про самокупність театрів.

УК А ви як вважаєте?

— Я не проти, щоб у Рівному з'явився ще хоч один театр, скажімо, міський. Тоді буде здорова професійна конкуренція. А оцінку дасть головний арбітр — глядач, який голосуватиме ногами: він або йтиме на вистави, або стежка до театру заросте.

Тривають дискусії про навантаження акторів. Мовляв, в одного багато ролей, в іншого мало. Скажу так: якщо театр складатиметься із самих зірок, він довго не існуватиме, бо вони просто з'їдять одна одну. Як пояснити аудиторам, що в масових сценах теж потрібні професіонали? Врешті, яким незаангажованим барометром вимірювати творчість? Бо моя оцінка як художнього керівника однаково буде суб'єктивною, хоч намагаюся бути максимально безпристрасним і об'єктивним. Тобто сьогодні актори в певній залежності від мого бачення, як творити якіс-

ний театр, а завтра, коли зміниться художній керівник, так само залезатимуть від його творчих переконань. Добре, як цей суб'єктивізм ґрунтується на професійності. А якщо ні? Це питання? Безперечно. Але ж творчість не вкладається в чіткі рамки від «а» до «я». Актор — це, якщо хочете, спосіб життя.

УК Як і журналіст. Тут із колишньої слави кожуха не пошиєш, бо кожен новий матеріал починаєш із чистого аркуша. Тому й рамки, умовно кажучи, з 9-ї до 18.15 — не для нас. А без чого не буде успішного театру?

— Дякую за розуміння місії акторів та журналістів. У нас справді багато спільного. Якщо говорити про творчі моменти, то успішного театру не буде без інтуїції, тобто такого собі нюху на якісні речі, режисерського смаку і внутрішнього незадоволення собою. Це мене переслідує постійно і змушує працювати з потроєною енергією.

УК Актор Олег Пшин, який приїхав з донецького театру, розказав, як ви відповіли на його перший телефонний дзвінок: «Вакансій у нас немає, але ми тебе беремо».

— Саме так і було. Вакансія знайшлася, і ми жодного дня не пошкодували про своє рішення. Олег — чудовий актор, тут, у місті своєї юності, він розкрився по-новому, знайшов себе. А головне, що він серед однодумців.

До речі, колектив оновлюємо постійно, вливаємо в нього свіжу кров: нещодавно взяли семеро молодих акторів. Той, хто на додачу до таланту, не лінується, як правило, знаходить себе. Тішуся, що з нагоди 80-річчя троє наших отримали почесні звання: Ніна Ніколаєва та Сергій Бондарук — заслужених артистів та режисер Олександр Олексюк — заслуженого діяча мистецтв України.

А якщо думати лише про звання і не гарувати за схемою 24x7, не буде ні ролей, ні звань. Знаю напевно. Наші актори постійно стукають у професійні двері, знімають про свою роботу відео, подаються на різноманітні конкурси. І випають. Ніна Ніколаєва, Станіслав Лозовський, Вікторія Кісценко-Пилипчук та й інші отримали ролі в українському кіно. Зокрема, наші з'явилися у фільмах «Гетьман», «Захар Беркут».

УК Що в планах на високосний 2020-й?

— Чотири-п'ять високоякісних нових вистав. Серед них буде й пластична, над якою вже працюють наш балетмейстер Олег Вінок та режисер Юрій Паскар. Також запросимо на вистави режисерів зі Львова та Херсона. Дуже хочеться поставити Шекспірівського «Гамлета». Уже попрацював з текстом з олівцем, і не раз. Але за клопатами до 80-річчя ще не побачив цілісності цього твору, щоб пропонувати його акторам. Ось завершимо наші новорічні вистави, і буде «Гамлет»!

Від нас розпочався всеукраїнський тур «Пікардійської терції» «Казка на білих лапах». Виконавцями різдвяних пісень поряд з іменитими вокалістами були незрячі дітки з різних міст України. Ми теж дуже хотіли поділитися добром на Різдво, тому в театрі пройшли майстер-класи з інклюзії від неймовірної львів'янки Оксани Потимко для 100 педагогів Рівненщини. Опікувалася цим наша завідувачка літературно-драматичної частини Ірена Боровець.

І надалі співпрацюватимемо із самодіяльними театрами, як у межах фестивалю «Відкрита брама». Скажімо, торік на нашій камерній сцені з повним аншлагом виступили 10 таких театрів. Відкривати для себе щось нове — це чудово.

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

80-річчя Рівненського обласного академічного музично-драматичного театру відзначили 10-денним марафоном цікавих вистав — своїх і театрів-гостей

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 27 грудня 2019 р. № 1407-р
Київ

Про внесення змін до розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 вересня 2019 р. № 846

Внести до розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 вересня 2019 р. № 846 «Про визначення державної установи «Професійні закупівлі» централізованою закупівельною організацією» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 77, ст. 2660) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2019 р. № 1407-р

ЗМІНИ,
що вносяться до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 25 вересня 2019 р. № 846

1. Абзац перший пункту 2 після слів «за організацію та проведення тендеру» доповнити словами і цифрами «товарів і послуг, крім товарів, закупівля яких через централізовану закупівельну організацію є обов'язковою, згідно з додатками 3 і 4».

2. Доповнити розпорядження пунктом 3 такого змісту:
«3. Для замовників:
згідно з додатком 1 централізована закупівельна організація проводить тендери та закупівлі за рамковими угодами товарів згідно з додатком 3 за рахунок коштів державного бюджету з 1 березня 2020 р.;
згідно з додатком 2 зазначена централізована закупівельна організація проводить тендери та закупівлі за рамковими угодами товарів згідно з додатком 4 за рахунок коштів державного бюджету з 1 вересня 2020 року.».

3. Доповнити розпорядження додатками 1—4 такого змісту:

«Додаток 1
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 25 вересня 2019 р. № 846

ПЕРЕЛІК
замовників, в інтересах яких проведення тендерів та закупівель за рамковими угодами через централізовану закупівельну організацію є обов'язковим

Господарсько-фінансовий департамент Секретаріату Кабінету Міністрів України
МВС
Мінекоенерго
МЗС
Мінінфраструктури
МКМС
Міноборони
МОН
МОЗ
Мінрегіон
Мінекономіки
Міносоцполітики
Мінвeterанів
Мінфін
Мінцифри
Мін'юст

Додаток 2
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 25 вересня 2019 р. № 846

ПЕРЕЛІК
замовників, в інтересах яких проведення тендерів та закупівель за рамковими угодами через централізовану закупівельну організацію є обов'язковим

Адміністрація Держприкордонслужби
Адміністрація Держспецв'язку
Антимонаopolний комітет
Господарсько-фінансовий департамент Секретаріату Кабінету Міністрів України
Державіаслужба
Укрдержархів
Держархбудінспекція
Держаудитслужба
Держекоінспекція
Держенергонагляд
Держатомрегулювання
Казначейство
Держмитслужба
ДМС
ДПС
ДРС
Держгеонадра
Держекспортконтроль
Морська адміністрація
Держстат
Укртрансбезпека
Держетнополітики
Держлікслужба
ДСНС
Держпродспоживслужба
Держгеокадастр
Держпраці
Держфінмоніторинг
Державна служба якості освіти
Держсоцслужба
ДФС
Укравтодор
Держводагентство
Держенергоєфективності
Укрінфрапроект
Держлісагентство
Держрезерв
Держрибагентство
Держжіно
ДАЗВ
Державне бюро розслідувань
ДКА
Держкомтелерадіо
МВС
Мінекоенерго
МЗС
Мінінфраструктури
МКМС
Міноборони
МОН
МОЗ

Мінрегіон
Мінекономіки
Міносоцполітики
Мінвeterанів
Мінфін
Мінцифри
Мін'юст
Національна комісія зі стандартів державної мови
Національна поліція
НСЗУ
НАДС
Національне агентство з питань запобігання корупції
АРМА
Пенсійний фонд України
Український інститут національної пам'яті
Фонд державного майна

Додаток 3
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 25 вересня 2019 р. № 846

ПЕРЕЛІК
товарів, закупівля яких через централізовану закупівельну організацію є обов'язковою

Код національного класифікатора України ДК 021:2015 «Єдиний закупівельний словник»	Найменування
09130000-9 30190000-7 30210000-4 30230000-0	Нафта і дистилати Офісне устаткування та приладдя різне Машини для обробки даних (апаратна частина) Комп'ютерне обладнання
31510000-4 48760000-3	Додаток 4 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 25 вересня 2019 р. № 846

ПЕРЕЛІК
товарів, закупівля яких через централізовану закупівельну організацію є обов'язковою

Код національного класифікатора України ДК 021:2015 «Єдиний закупівельний словник»

Найменування

09130000-9
30190000-7
30210000-4
30230000-0
22850000-3
39260000-2
39830000-9
33760000-5

Нафта і дистилати
Офісне устаткування та приладдя різне
Машини для обробки даних (апаратна частина)
Комп'ютерне обладнання
Швидкозшивачі та супутнє приладдя
Секційні лотки та канцелярське приладдя
Продукція для чищення
Туалетний папір, носові хустинки, рушники для рук і серветки
Електричні лампи розжарення
Пакети програмного забезпечення для захисту від вірусів
Електричні побутові прилади
Телефонне обладнання
Магнітні картки
Електрична енергія».

31510000-4
48760000-3

39710000-2
32550000-3
30160000-8
09310000-5

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «КОРБАН ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF KORBAN v. UKRAINE)
(заява № 26744/16)
Стислий виклад рішення від 04 липня 2019 року

31 жовтня 2015 року слідчі затримали заявника, який на час подій був головою політичної партії, та того ж дня склали протокол затримання за підозрою у вчиненні низки кримінальних правопорушень. 02 листопада 2015 року заявника було перевезено до м. Чернігів для розгляду питання про обрання йому запобіжного заходу. Наступного дня у зв'язку із закінченням строку затримання без ухвали він був звільнений у залі суду, проте його одразу було повторно затримано на підставі протоколу слідчого за підозрою у вчиненні іншого кримінального правопорушення.

Такі затримання були здійснені зі спливом більше одного року після порушення кримінальних проваджень щодо заявника та не відповідали виключеному переліку випадків, зазначених у чинному на момент подій законодавстві, щодо затримання без ухвали суду.

Згодом до заявника було застосовано запобіжний захід у вигляді цілодобового домашнього арешту.

Під час медичного обстеження заявнику діагностували низку хвороб серця та 25 грудня 2015 року провели невідкладну операцію ангіопластики коронарного стента. Цього ж вечора слідчий намагався вручити заявнику копію клопотання про зміну запобіжного заходу. Заявник відмовився від ознайомлення, посилаючись на слабкість та пізній час. 26 грудня 2015 року заявника в інвалідному візку доставили на судове засідання в Дніпровський районний суд міста Києва (далі — суд). Судове засідання тривало дві години. Під час судового засідання стан здоров'я заявника погіршився, у зв'язку з чим суд виніс ухвалу про проведення негайної судово-медичної експертизи для встановлення, чи може заявник брати участь у судових засіданнях, однак така експертиза проведена не була. Об 01 год. 30 хв. 27 грудня 2015 року слідчі намагалися повідомити заявника, що розгляд справи про обрання йому запобіжного заходу відбудеться цього ж дня. Вказане засідання загалом тривало понад двадцять одну годину до 28 грудня 2015 року, у тому числі і в нічний час.

Суд ухвалив застосувати до заявника запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Під час судових засідань 13, 22 та 25 січня 2016 року заявник тримався у металевій клітці, яку згодом замінили прозорою кабінкою.

Оскільки заявник був політиком, його затримання та кримінальне провадження щодо нього привернуло значну увагу засобів масової інформації (далі — ЗМІ). Представники сторін захисту та обвинувачення, а також низка політиків і неурядових організацій зробили заяви у ЗМІ.

У лютому 2016 року суд змінив заявнику запобіжний захід з тримання під вартою на цілодобовий домашній арешт, а у червні на особисте зобов'язання.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на умови його перевезення 02 листопада 2015 року; участь у тривалих судових засіданнях одразу після проведення операції 25 грудня 2015 року; а також тримання у металевій клітці під час судових засідань 13, 22 та 25 січня 2016 року; за пунктом 1 статті 5 Конвенції на незаконність та свавільність його затримання 31 жовтня 2015 року та повторного затримання 03 листопада 2015 року; за пунктом 3 статті 5, що його тримання під вартою під час досудового розслідування та домашній арешт не були обґрунтовані «достатніми та відповідними підставами»; за пунктом 4 статті 5 Конвенції, що він не мав у своєму розпорядженні ефективної процедури для оскарження законності його затримання; за пунктом 5 статті 5 Конвенції, що він не мав забезпеченого правовою санкцією права на відшкодування за порушення його прав за іншими пунктами статті 5 Конвенції. Крім того, заявник скаржився за статтею 18 у поєднанні зі статтею 5 Конвенції, що позбавлення його свободи було здійснено з прихованих мотивів, зокрема політичних, а також за пунктом 2 статті 6 Конвенції на порушення його права на презумпцію невинуватості.

Розглянувши скаргу заявника на умови його перевезення Європейський суд, відхилив її як явно необґрунтовану відповідно до підпункту «а» пункту 3 і пункту 4 статті 35 Конвенції.

Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з тим, що заявника було піддано нелюдському та такому, що принижує гідність поводженню у зв'язку з його участю у судових засіданнях 26—28 грудня 2015 року.

Європейський суд також констатував порушення статті 3 Конвенції у зв'язку з поміщенням заявника до металеві клітки під час судових засідань 13, 22 та 25 січня 2016 року зазначивши, що це є образою людської гідності.

Стосовно скарги заявника за пунктом 1 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що затримання заявника 31 жовтня 2015 року та 03 листопада 2015 не відповідали національному законодавству та суперечили принципу верховенства права, у зв'язку з чим Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника за пунктом 3 статті 5 Конвенції, Європейський суд констатував порушення цього положення з огляду на відсутність відповідних і достатніх підстав для позбавлення заявника свободи, як у вигляді тримання під вартою, так і домашнього арешту, та вказав на недоцільність окремого розгляду питання щодо відсутності у заявника ефективного засобу захисту за пунктом 4 статті 5 Конвенції.

Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику та беручи до уваги, що він встановив порушення пунктів 1 та 3 статті 5 Конвенції, констатував також порушення пункту 5 статті 5 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника на порушення його права на презумпцію невинуватості, Європейський суд дійшов висновку, що твердження високопосадовців у засобах масової інформації щодо кримінального провадження проти заявника були далекими від розсудливих та обачних і не могли не сприяти думці громадськості про вину заявника до того, як її було встановлено в законному порядку. Європейський суд констатував порушення пункту 2 статті 6 Конвенції.

Європейський суд дійшов висновку, що не було порушено статтю 18 Конвенції у поєднанні зі статтею 5 Конвенції, оскільки твердження заявника у контексті його скарги за статтею 18 Конвенції не є достатньо доведеними.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД

«1. *Оголошує* одноголосно неприйнятню скаргу на умови перевезення заявника 02 листопада 2015 року, а решту скарг у заяві — прийнятними;

2. *Постановляє* одноголосно, що було порушено статтю 3 Конвенції у зв'язку з участю заявника у судових засіданнях 26—28 грудня 2015 року;

3. *Постановляє* одноголосно, що було порушено статтю 3 Конвенції у зв'язку з поміщенням заявника до металеві клітки під час судових засідань 13, 22 та 25 січня 2016 року;

4. *Постановляє* одноголосно, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції у зв'язку із затриманням заявника 31 жовтня 2015 року та його повторним затриманням 03 листопада 2015 року;

5. *Постановляє* шістьма голосами проти одного, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції;

6. *Постановляє* одноголосно, що немає потреби розглядати скаргу за пунктом 4 статті 5 Конвенції;

7. *Постановляє* одноголосно, що було порушено пункт 5 статті 5 Конвенції;

8. *Постановляє* одноголосно, що не було порушено статтю 18 Конвенції у поєднанні зі статтею 5 Конвенції;

9. *Постановляє* одноголосно, що було порушено пункт 2 статті 6 Конвенції.».

СПРАВА «ЦАЦЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF TSATSENKO v. UKRAINE)
(заява № 17853/19)
Стислий виклад рішення від 05 грудня 2019 року

3 серпня 2016 року до березня 2019 року заявник тримався під вартою у Державній установі «Дніпровська установа виконання покарань (№ 4)».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Розглядаючи скарги заявника, Європейський суд нагадав, що при встановленні того, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам по собі, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі умови тримання під вартою були неналежними та що у нього не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами і констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що вона свідчить про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену у таблиці в додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

КАДРОВІ ПИТАННЯ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

звільнив:

КРАВЧЕНКА Василя Віталійовича — з посади голови Фастівської районної державної адміністрації Київської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

РАЙЧЕВА Вячеслава Радіоновича — з посади голови Великомихайлівської районної державної адміністрації Одеської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ГЛАДЕНЬКОГО Геннадія Митрофановича — з посади голови Кодимської районної державної адміністрації Одеської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

ВИСОЦЬКУ Ларису Адольфівну — з посади голови Миколаївської районної державної адміністрації Одеської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України;

БАРАНЕНКО Наталію Вікторівну — з посади голови Роздільнянської районної державної адміністрації Одеської області у зв'язку із закінченням строку повноважень Президента України.

призначив:

ФЛУДА Василя Васильовича — головою Романівської районної державної адміністрації Житомирської області;

ЛЮКЛЯН Ірину Богданівну — головою Рожнятівської районної державної адміністрації Івано-Франківської області;

ДЕМ'ЯНЕНКА Олександра Сергійовича — головою Великомихайлівської районної державної адміністрації Одеської області;

КІР'ЯКА Романа Васильовича — головою Іванівської районної державної адміністрації Одеської області;

КІСАНОВА Дмитра Валерійовича — головою Кодимської районної державної адміністрації Одеської області;

ДРАГАНА Дениса Ігоровича — головою Миколаївської районної державної адміністрації Одеської області;

ПРИХОДЬКА Сергія Миколайовича — головою Роздільнянської районної державної адміністрації Одеської області;

ДУКУ Олександра Олександровича — головою Олешківської районної державної адміністрації Херсонської області.

оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинуваченого Васильєва Олександра Модестовича (к/п № 42016010000000247), обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України для розгляду кримінального провадження та повідомляє, що судовий розгляд по суті стосовно Васильєва О.М. відбудеться 21.01.2020 р. о 10 год. 00 хв. у приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Жиланська, 142, зал судових засідань № 1.

Васильєв О.М. повідомляється про те, що ухвалою суду від 5.11.2019 р. прийнято рішення про здійснення стосовно нього спеціального судового провадження.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Новик В.П.

Приватний нотаріус Горова Я. О. Гуляйпільського районного нотаріального округу Запорізької області (м. Гуляйполе, пл. Героїв України, буд. 17, кв. 2, Гуляйпільського району Запорізької області) запрошує Павлова Анатолія Григоровича, 1949 року народження, прибути до нотаріуса в строк до 18.02.2020 року для прийняття спадщини на майно померлої Павлової Ганни Захарівни. У випадку неявки у вказаний строк свідоцтво про право на спадщину буде видане спадкоємцям, які своєчасно прийняли спадщину.

Галицьким ВП ГУ НП у Львівській області викликається Світлик Галина Володимирівна, 27.09.1972 року народження, на 23 січня 2020 року на 10:00 год. в кабінет №35 (4 поверх Галицького ВП ГУ НП у Львівській області, що за адресою: м. Львів, вул. Мартовича, 2), для вручення повідомлення про відкриття матеріалів досудового розслідування, ознайомлення із матеріалами досудового розслідування та вручення обвинувального акта, реєстру та цивільного позову.

Деснянський районний суд м. Чернігова викликає як обвинуваченого Степанова Валерія Володимировича, 7.04.1960 року народження (останнє відоме місце проживання: м. Чернігів, пров. Калініна, буд. 15) для участі у кримінальному провадженні №750/8058/16-к по обвинуваченню Степанова Валерія Володимировича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 436 КК України.

Судове засідання відбудеться 23 січня 2020 року об 11 год. 00 хв. *під головуванням судді Кулініча Ю. П.* в приміщенні суду за адресою: м. Чернігів, пр. Перемоги, 141, каб. 209.

Сухоруков Д. О., котельник цеху № 29 Акціонерного товариства «Перший київський машинобудівний завод» не з'явився на роботу 14 січня 2020 року. Просимо Сухорукова Д. О. надати пояснення з приводу відсутності на робочому місці.

АТ «ПКМЗ»

ОГОЛОШЕННЯ

UKRSIBBANK
BNP PARIBAS GROUP

Інформаційне повідомлення АТ «УКРСИББАНК»

АТ «УКРСИББАНК» (надалі — Банк) повідомляє про внесення до *Правил (договірних умов) споживчого кредитування позичальників АТ «УКРСИББАНК» з можливістю відкриття та розрахунково-касового обслуговування карткових (поточних) рахунків* (далі — Правила), які розміщені для ознайомлення на сайті www.my.ukrsibbank.com та на інформаційних стендах у приміщеннях установ Банку, та опубліковані в газеті «Урядовий кур'єр» № 105 від 09.06.2017 р. з усіма наступними змінами та доповненнями, наступних змін, а саме:

1. Викласти п. 1.5. Розділу I Правил в наступній редакції:
«1.5. Орієнтовну загальну вартість кредиту визначає «Графік платежів, визначення орієнтовної загальної вартості кредиту» або «Графік обчислення орієнтовної загальної вартості кредиту та орієнтовної реальної річної процентної ставки» (надалі – Графік), що наводиться в Кредитному договорі. Графік розраховується на дату підписання Кредитного договору. У випадку виникнення будь-яких змін, за ініціативою Сторони та/або Сторін, та/або на підставі законодавства України та/або умов Договору, графік може бути змінений шляхом підписання Сторонами відповідної додаткової угоди. У випадку дострокового (часткового) погашення кредиту за ініціативою Позичальника, новий графік на вимогу Позичальника може бути змінений у порядку, встановленому в даному пункті Правил.»

2. Викласти п. 7.2.2.5. Розділу II «Спеціальні умови для Договорів типу Б» Правил в наступній редакції:
«7.2.2.5. Сторони домовились про наступні умови надання, використання та повернення «кредиту «плати частинами»»:

Умови надання	Наявність наступних умов у сукупності: 1. Підтвердження Позичальником вибору певних умов кредитування (суми, строку, комісії, орієнтовної загальної вартості, орієнтовної реальної процентної ставки, порядку погашення) шляхом використання картки в терміналі Торгової організації при оплаті товару 2. Отримання Позичальником інформаційного повідомлення щодо отриманого кредиту на обраних та підтверджених Позичальником умовах, направленою Банком на персональний та безпечний номер телефону Позичальника
Строк надання	до 24 місяців з найближчої за Договором Дати платежу (включно), який вноситься в рахунок погашення ліміту кредитування
Умови використання та повернення**	
Сума	до розміру Доступного ліміту
Строк, міс.	до 24 міс.
Процентна ставка, % річних	0,000001%
Комісія за управління кредитом, % річних*	до 5 %
Максимальна сума платежу за розрахунковий період, грн./місяць	до 9167 грн./міс.
Проценти за користування, грн./місяць (середнє значення)	до 1 грн./міс.
Комісія за управління кредитом, грн./місяць (середнє значення)*	до 5000,00 грн./міс.
Орієнтовна реальна річна процентна ставка, %*	до 142 %
Орієнтовна загальна вартість кредиту, грн.*	до / 220001 /грн.

*Сторони домовились, що умова Договору щодо встановлення Банком комісії за «кредитами «плати частинами»», не застосовується до «кредитів «плати частинами»», отриманих Позичальниками для оплати акційних товарів у магазинах Партнерів Банку, перелік яких (магазинів та Партнерів Банку) розміщено на сайті Банку за посиланням https://my.ukrsibbank.com/ua/personal/credits/mc_installments/.

** Умови використання та повернення «кредиту «плати частинами»» наведено з розрахунку **максимально можливої суми Доступного ліміту**, а саме суми в розмірі 100 000 грн.

Наведений у цьому пункті Правил розрахунок орієнтовної загальної вартості кредиту «плати частинами» є умовним. Фактична загальна вартість залежить від характеру використання кредитних коштів і може: 1) **зменшитись** у разі поповнення Карткового рахунку на суму, більше ніж Мінімальна сума поповнення Карткового рахунку; 2) **збільшитись** у разі застосування Банком комісії за надання послуг по управлінню кредитом при простроченні сплати платежу.

3. Викласти п. 7.2.2.8. Розділу II «Спеціальні умови для Договорів типу Б» Правил в наступній редакції:
«7.2.2.8. На підтвердження проведення операції по оплаті товару шляхом використання картки та отримання «кредиту «плати частинами»» на певних обраних та підтверджених Позичальником умовах кредитування Позичальнику направляється інформаційне повідомлення та роздруковується/надається в електронному вигляді/стає доступною для завантаження/друку квитанція терміналу, що містить умови, в тому числі суму, строк, кількість платежів, орієнтовну реальну річну процентну ставку, комісії, тощо, на яких Позичальником отримано «кредит «плати частинами»». При цьому умова «кредиту «плати частинами»» щодо розміру процентної ставки встановлюється відповідно до умов Договору та не зазначається у квитанції терміналу.»

Датою публікації змін до Правил є публікація цього повідомлення в офіційному друкованому виданні, а саме: 18.01.2020 р.

Датою початку дії змін до Правил є 20.01.2020 р.

В.о. начальника Юридичного департаменту

К. М. Богданцов

ВІД КОМІТЕТУ З ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ

Секретаріат Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки з січня 2020 року проводить прийом робіт:

- на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки 2020 року до першого квітня;
- на здобуття премії Президента України для молодих вчених 2020 року до першого березня.

Присуджується до п'ятнадцяти Державних премій України в галузі науки і техніки (далі — Державна премія) та до сорока премій Президента України для молодих вчених (далі — премія).

Державна премія присуджується за:

видатні наукові дослідження, які сприяють дальшому розвитку гуманітарних, природничих і технічних наук, позитивно впливають на суспільний прогрес і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі, зокрема, за наукові роботи, що містять видатні результати фундаментальних наукових досліджень, які здобули міжнародне визнання, роботи, які на основі новітніх результатів світової гуманітаристики формують сучасний погляд на історію України (у тому числі дослідження щодо формування державності та боротьби за незалежність України в різні періоди, щодо Голодомору 1932—1933 років та боротьби Українського народу проти нацистського та комуністичного тоталітарних режимів під час Другої світової війни, а також про вклад України у перемогу антигітлерівської коаліції) і сучасні політичні, економічні та соціокультурні процеси в державі, сприяють інтеграції України до європейського гуманітарного простору; розроблення та впровадження нової техніки, матеріалів і технологій, зокрема, дослідження, які становлять вагомий внесок у забезпечення національної безпеки та оборони, а також розроблення та впровадження нових способів і методів лікування та профілактики захворювань, що відповідають рівню світових досягнень, у тому числі у сфері військової медицини; роботи, які становлять значний внесок у вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки; створення підручників для середніх загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладів, що відповідають сучасним вимогам і сприяють ефективному опануванню знань, істотно впливають на поліпшення підготовки майбутніх спеціалістів.

Державна премія присуджується за наукові (науково-технічні) роботи, наукові видання, підручники, які не менш як за рік до їх висунення опубліковані, видані, впроваджені у виробництво або практично використовуються на підприємствах і в установах.

Для участі у конкурсі висуваються роботи, що є результатом безпосередньої наукової (науково-технічної) діяльності як однієї особи, так і колективу у кількості не більше восьми осіб, чий творчий внесок у здійснення роботи є найбільш значним.

Висування робіт (крім підручників) для участі у конкурсі провадиться науковою установою, вищим навчальним закладом, юридичною особою, що має відповідні наукові підрозділи (у значенні Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»), за рішенням її вченої (наукової, науково-технічної, технічної) ради, а також керівними органами громадських наукових організацій, колегіями міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, а підручників — колегією Міністерства освіти і науки України.

Премія Президента України для молодих вчених присуджується за видатні досягнення в галузі природничих, технічних та гуманітарних наук, які сприяють дальшому розвитку науки, суспільному прогресу і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі (у тому числі дослідження теми Голодомору 1932—1933 років в Україні).

Премія присуджується за наукові роботи, опубліковані у закінченій формі не менше ніж за рік до їх висунення.

Вік осіб, які висуваються на здобуття премії, не може перевищувати 35 років для осіб, які мають вищу освіту не нижче другого (магістерського) рівня, та 40 років, для осіб, які мають науковий ступінь доктора наук або навчаються в докторантурі, на час висування роботи для участі у конкурсі зі здобуття премії.

Висування робіт на участь у конкурсі зі здобуття премії провадиться науковою установою, вищим навчальним закладом, юридичною особою, що має відповідні наукові підрозділи (у значенні Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»), за рішенням їх вченої (наукової, науково-технічної, технічної) ради, керівними органами громадських наукових організацій, а також колегіями міністерств, інших центральних органів виконавчої влади.

Порядок висунення та оформлення документів робіт, які подаються для участі у зазначених конкурсах, викладено у відповідних інструкціях, які знаходяться на офіційному веб-сайті Комітету (www.kdpu-nt.gov.ua).

Консультації щодо оформлення документів робіт та прийом робіт здійснюються Секретаріатом Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки за адресою:

03150, м.Київ-150, вул. Антоновича, 51, кімната 1212, телефони: 246-78-19; 246-63-00 (факс).

У провадженні Вищого антикорупційного суду перебуває обвинувальний акт із матеріалами судового провадження у кримінальному провадженні за № 42014000000000071 за обвинуваченням Мединцева Павла Анатолійовича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 368 КК України. У зв'язку з чим викликається Мединцев Павло Анатолійович, 30.03.1983 року народження, уродженець м. Одеси, зареєстрований за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, буд. 22, корп. 1, кв. 204, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 368 КК України, у судові засідання, яке відбудеться 21 січня 2020 року о 17 год. 00 хв. у приміщенні Вищого антикорупційного суду (місто Київ, проспект Перемоги, 41), головуючий суддя: Коліуш О. Л., судді: Ткаченко О. В., Шкодін Я. В. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.	Загальним збором учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА» Від Директора за сумісництвом Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА» Оніщенко Михайла Юрійовича Україна, Києво-Святошинський район, м. Боярка, вул. Білогородська, 51, корп. 5, кв. 94 ІПН: 2782323293 Даним попередженням Я, Оніщенко Михайло Юрійович, повідомляю Загальні збори учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА» (код ЄДРПОУ: 37140077) (заявляю) про намір звільнитись з посади директора за сумісництвом Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА» за власним бажанням згідно ст. 38 КЗпП з 07 лютого 2020 року. У зв'язку із вищенаведеним додаю заяву про звільнення за власним бажанням на підставі ст. 38 КЗпП, яку разом із попередженням про намір звільнитись було надіслано 28.12.2019 року Загальним зборам учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА»: Заява Прошу звільнити мене, Оніщенко М.Ю., з 07 лютого 2020 року з посади директора за сумісництвом Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА» за власним бажанням на підставі ст. 38 КЗпП. Директор за сумісництвом ТОВ «ХГС УКРАЇНА» Оніщенко М. Ю.	Загальним збором учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА» Від Директора за сумісництвом Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА» Оніщенко М. Ю. Україна, Києво-Святошинський район, м. Боярка, вул. Білогородська, 51, корп. 5, кв. 94 ІПН: 2782323293 Повідомлення про проведення загальних зборів учасників ТОВ «ХГС Україна» для вирішення наступних питань порядку денного: звільнення директора ТОВ «ХГС Україна» та призначення (обрання) нового керівника (директора) ТОВ «ХГС Україна» Керуючись п. 9.4.4. та п. 9.4.5. Статуту Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА» та ст. 32 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», Я, Оніщенко Михайло Юрійович, Директор за сумісництвом Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС УКРАЇНА», скликаю загальні збори учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС Україна» та повідомляю про їх проведення для вирішення наступних питань порядку денного: 1. Звільнення Оніщенко М.Ю. з посади директора за сумісництвом Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС Україна». 2. Призначення (обрання) нового керівника (директора) Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС Україна». 3. Визначення посадових обов'язків та встановлення режиму робочого часу нового керівника (директора) Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС Україна». Місце проведення загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС Україна» з вищезазначених питань порядку денного: Україна, місто Київ, вул. Шахтарська, 9. Дата та час проведення загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «ХГС Україна» з вищезазначених питань порядку денного: о 12 годині 30 хвилин 6 лютого 2020 року.	
Національне антикорупційне бюро України, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 137, 297-5 КПК України, викликає підозрюваного Майко Вадима Михайловича, 22.04.1966 р.н., зареєстрованого за адресою: м. Кам'янське, проспект Перемоги, 7, кв. 87, 21 січня 2020 року об 11:00 до Національного антикорупційного бюро України, за адресою: м. Київ, вул. Василя Сурикова, 3, каб. 422 для допиту як підозрюваного та вручення процесуальних документів у кримінальному провадженні № 52018000000000697 від 12.07.2018. Детектив Національного бюро: Ліпа О.П. (тел.: (044) 246-33-59)	На виконання ч. 1 ст. 61 Кодексу України з процедур банкрутства здійснюється пошук суб'єктів охоронних послуг для здійснення охорони майна банкрута у справі №922/4587/13, що розташоване у м. Полтава та Полтавській області, на невизначений термін. Оплата здійснюватиметься за рахунок коштів, отриманих від продажу майна банкрута, на умовах відстрочення до моменту розподілу таких коштів. Письмові пропозиції направляти ліквідатору Кошовському С. В. за адресою: 61022, м. Харків, а/с 4596.	Розшуковуються спадкоємці ОСТАПЕНКА ВОЛОДИМИРА ДМИТРОВИЧА, який помер 13 травня 2019 року. Звертатися протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 61001, м. Харків, вул. Плеханівська, 63, оф. 309, тел.: (057) 758-52-58, 050-99-20-98-0, нотаріус Железняк Л. В.	Розшукуються спадкоємці МІЩЕНКО НАТАЛІЇ ЄГОРІВНИ, яка померла 16 травня 2019 року. Звертатися протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 61001, м. Харків, вул. Плеханівська, 63, оф. 309, тел.: (057) 758-52-58, 050-99-20-98-0, нотаріус Железняк Л. В.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

У Харкові з'явився найбільший мурал-триптих

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

РЕКОРД. Харківські художники створили найбільший за площею мурал-триптих, нанесений на трьох стінах 16-поверхового будинку на проспекті Людвіга Свободи. На малюнку, виконаному на висоті 48 метрів, зображено п'ять маленьких китів і величезну косатку, що, за задумом авторів, має символізувати велич українського мегаполіса.

Досягнення харківських майстрів зафіксувала керівник Національного реєстру рекордів України Лана Ветрова. Щоб цей рекорд вписати у Книгу рекордів, довелося неабияк попрацювати професійним геодезистам, котрі й засвідчили, що загальна площа стрит-арту становить 1375,74 квадратних метра.

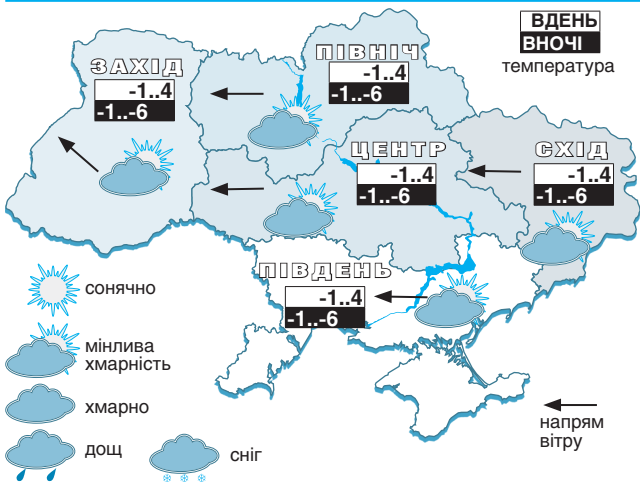
За словами одного з авторів триптиха Анастасії Худякової, район міста Олексіївка обрано не випадково. Оскільки там ще не реалізували жодного з проєктів зі створення арт-об'єктів, простору для мурала-триптиха не бракувало. Вона повідомила, що мурал створено в межах програми «Громадський бюджет участі Харкова на 2019 рік».

Команді авторів
є чим хвалитися
та гордитися

Мурал такого масштабу, але менший за розмірами, є лише в Києві

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 19 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-1 -6	-1 +4	Черкаська	-1 -6	-1 +4
Житомирська	-1 -6	-1 +4	Кіровоградська	-1 -6	-1 +4
Чернігівська	-1 -6	-1 +4	Полтавська	-1 -6	-1 +4
Сумська	-1 -6	-1 +4	Дніпропетровська	-1 -6	-1 +4
Закарпатська	-3 -8	0 +5	Одеська	-1 -6	-1 +4
Рівненська	-1 -6	-1 +4	Миколаївська	-1 -6	-1 +4
Львівська	-1 -6	-1 +4	Херсонська	-1 -6	-1 +4
Івано-Франківська	-1 -6	-1 +4	Запорізька	-1 -6	-1 +4
Волинська	-1 -6	-1 +4	Харківська	-1 -6	-1 +4
Хмельницька	-1 -6	-1 +4	Донецька	-1 -6	-1 +4
Чернівецька	-1 -6	-1 +4	Луганська	-1 -6	-1 +4
Тернопільська	-1 -6	-1 +4	Крим	+2 -3	0 +5
Вінницька	-1 -6	-1 +4	Київ	-2 -4	0 +2

Укргідрометцентр

Нові трампліни для майбутніх чемпіонів

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Нові трампліни придбано коштом міського та обласного бюджетів

СПОРТ. Спортсмени з водних видів спорту, яких готує дитячо-юнацька спортивна школа «Україна», отримали сучасні трампліни для стрибків у воду. Як розповів директор спортивної школи Сергій Гуменюк, у закладі водними видами спорту займаються понад 250 миколаївців, тож актуальним було придбання нових трамплінів. У 2018 році КДЮСШ «Україна» взяла участь у програмі «Громадський бюджет Миколаєва» і стала одним з її переможців. У межах цього проєкту за рахунок коштів міського бюджету було придбано три сучасні трампліни для стрибків у воду.

Однак потреби залишаються. Дирекція школи звернулася до керівництва міста з відповідним проханням. Наприкінці 2019-го за підтримки міського голови Олександра Сенкевича для «України» було придбано ще три трампліни. Їх встановили у спорткомплексі «Водолій», де і займаються вихованці КДЮСШ «Україна». Як зазначив Олександр Сенкевич, який побував на тренуванні спортсменів, для школи планують придбати новий сучасний інвентар для підготовки майбутніх чемпіонів.

Чорнобаївське радіо знову в ефірі

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

КОМУНІКАЦІЇ. Нині дрогове радіо не в пошані. З різних причин його намагаються вимкнути, а пошкоджені лінії не ремонтувати. Багато хто відмовився від доброго старого дрогове радіомовлення й на Черкащині. А ось

у лівобережній частині області, зокрема в Чорнобаї, традиційне мовлення перестало працювати після великої бурі зі зливою влітку 2017 року. Змовкли голоси місцевих мовців і в Золотоноші та Драбові.

Але редакторка місцевого радіо з Чорнобая Лариса Пономаренко не здалася. Її зусилля під-

тримали депутати районної ради, надавши кошти на відновлення місцевого радіо. Однак з огляду на сучасні віяння вирішили до дрогове радіомовлення не повертатися, а через Національну раду з питань телебачення і радіомовлення добилися надання частоти в ефірі, тобто налагодили FM-мовлення. Одержавши не-

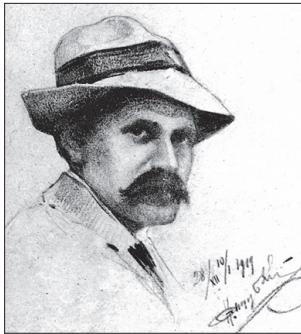
обхідні дозволи, придбали апаратуру, облаштували сучасну радіостудію. Тепер «Чорнобаївська хвиля», як назвали місцеву радіостанцію, вестиме передачі двічі на день, а слухати їх можна через радіоприймачі або мобільні телефони. Голос із Чорнобая почують і в Золотоноші, Драбівському районі та в Оржиці на Полтавщині.

Дві виставки до дня народження Никанора Онацького

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ДУХОВНІСТЬ. Минає 145 років із дня народження видатного уродженця Сумщини живописця, педагога, громадського діяча, засновника і першого директора Сумського обласного художнього музею Никанора Онацького (1875—1937), ім'ям якого названо заклад. З нагоди ювілейної дати у музеї та обласній науковій бібліотеці розгорнуто виставки, в експозиціях яких живописні твори майстра, численні документи, його особисті речі тощо.

Одними з перших їх відвідувачів стали учні Охтирської художньої школи. Для них проведено екскурсію, під час якої їм

Художник і педагог Никанор Онацький заснував у Сумах художній музей

митці ознайомилися із життєвим і творчим шляхом земляка. Обидві виставки працюватимуть до середини лютого.

Одними з перших відвідувачів ювілейної виставки стали учні Охтирської художньої школи